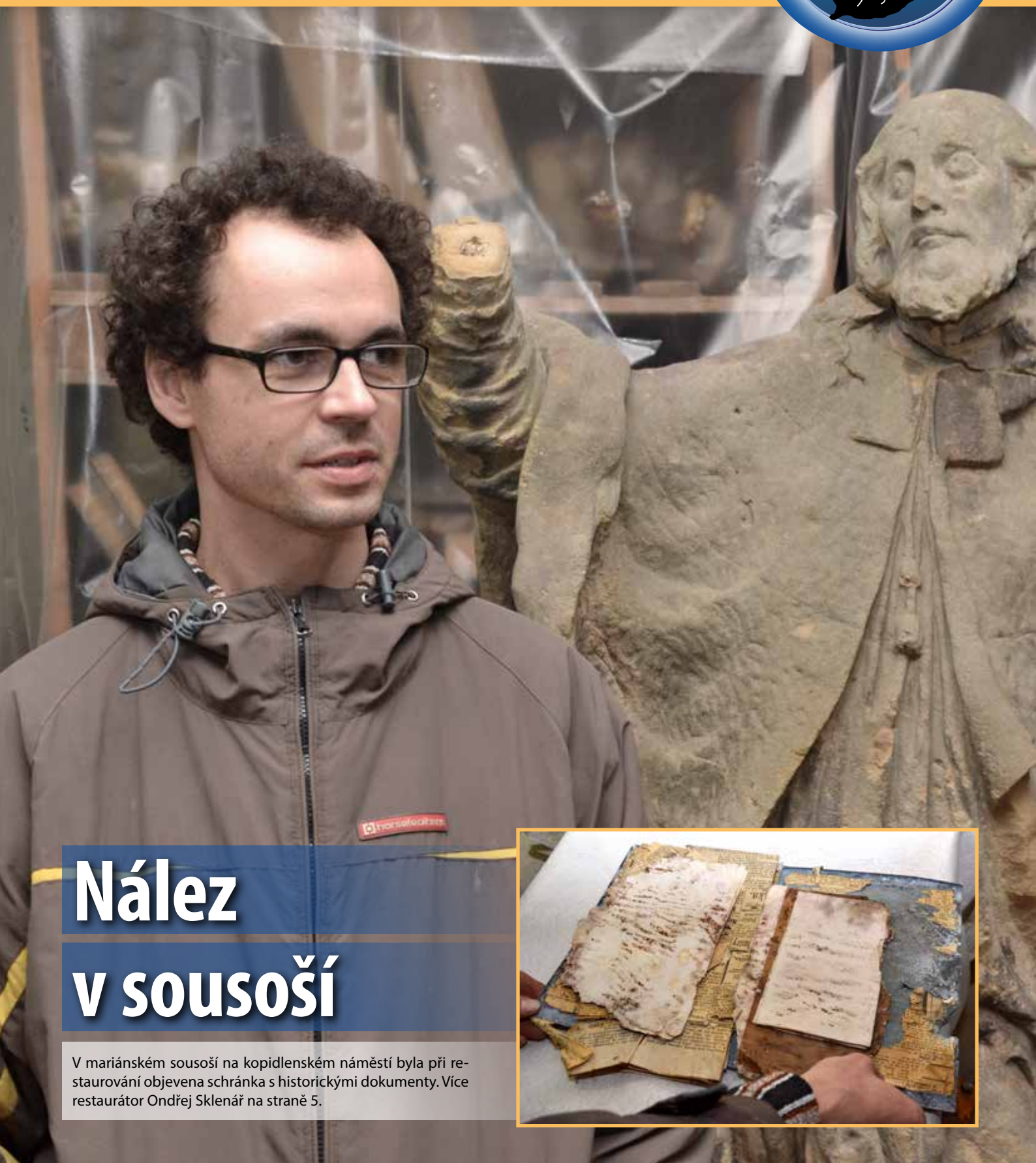

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Březen 2018 | cena 20 Kč vč. DPH

Nález v sousoší

V mariánském sousoší na kopidlenském náměstí byla při restaurování objevena schránka s historickými dokumenty. Více restaurátor Ondřej Sklenář na straně 5.

KOPIDLENSKÉ LISTY

Březen 2018

V čísle najdete

[5] Mariánské sousoší ukrývalo schránku s dokumenty z 19. století

[6] Jivínští Štefani: přehled nominovaných z Kopidlenska

[9] Malířka Eva Hnyková vystavuje v Kopidlně

[12] Mlýnečtí hasiči slaví 90 let

[13] Představujeme zemědělce Aleše Janču

[15] Zlatí, stříbrní a bronzoví olympionici se proháněli zámeckým parkem

[18] Jaká jména byla v Kopidlně oblíbená před stoletím?

[20] Nový osadní výbor Drahoř se představuje

[21] Proč zvířata prchají před člověkem?

[24] Historie rodiny Vaňkových, kopidlenských lékárníků

[26] Sbírka bývalého muzea v Kopidlně byla zapsána do Centrální evidence sbírek

[29] Jak s oddlužením po novele zákona o úpadku?

[30] Památné stromy ve Pševsi

Během dubna se rozhodne, jestli oprava náměstí bude pokračovat

Vážení spoluobčané, dovoluji mi přivítat Vás v jarním čísle Kopidlenských listů. Zimní měsíce jsou za námi a vystřídá je jaro, které s sebou přinese rozjezd investičních akcí.

Na řadu přijde ulice Bědy Křídla

Rozpracovaná akce Rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova se chýlí k samému závěru. Potrubí bylo dle projektové dokumentace položeno, zároveň společnost ČEZ zrealizovala kabeláž elektrického vedení do země a nyní se dokončují povrchy v poslední části ulice Vackova. V rámci realizace této akce byla při uzavírce jedinou přístupovou cestou ulice Bědy Křídla, která byla již velmi dlouho ve velmi špatném stavu. Proto jsme naplánovali v letošním roce opravy povrchů v této ulici. Realizace díla je v plánu částečně dodavatelskou firmou a následně zaměstnanci místního hospodářství. Jde o navazující rekonstrukci povrchů ulic v této části našeho města.

Práce na náměstí znovu startují

V druhé polovině března bude zahájena práce na akci Rekonstrukce silnice I/32 v Kopidlně. To znamená, že při průjezdu náměstím se opět budeme muset tzv. obrnit trpělivostí, jelikož v samém počátku prací bude proveden plánovaný archeologický výzkum. Realizační firma VHS Teplice následně musí zkontrolovat opravenou polovinu silnice a provést nápravu v místech jejího poškození. Je před námi opět uzavírka části silnice, kyvadlové řízení provozu, ale věřme, že slibovaný červnový termín dokončení bude dodržen.

Akce rekonstrukce silnice I/32 na našem náměstí je první etapou projektu Revitalizace Hilmarova náměstí v Kopidlně. Projekt musel být rozčleněn na několik úseků, jelikož na celkovou akci bychom nesehnali dotační podporu pro financování. Druhým navazujícím krokem je úsek náměstí po levé straně silnice I/32 (směr Jičín-Poděbrady). Jedná se o plochu od budovy, kde sídlí restaurace Radnice, až po prostor před obchodem s květinami a vjezdem Střední školy zahradnické. Na tento úsek jsme podali žádost o dotaci v národním programu Státního fondu dopravní infrastruktury a v krajském dotačním programu Program obnovy venkova. V průběhu měsíce dubna budeme mít informace od zmíněných orgánů, jak jsme byli úspěšní. Úspěch pak znamená rozběhnout realizaci rekonstrukce tohoto úseku, který je nazvaný Revitalizace Hilmarova náměstí v Kopidlně – chodník I. Oprava v tomto úseku je velice nutná, jelikož došlo k jeho rozkopání při budování infrastruktury a k velkému poškození došlo v rámci samotné opravy silnice I/32. Celkové předpokládané náklady této akce jsou 9 milionů Kč. Předpokládaná výše dotace je cca 50 %.

Hana Masáková,
starostka Kopidlina

Projekční příprava vodovodu

V loňském roce jsme podali v krajském dotačním programu žádost o dotaci na projektovou dokumentaci Přivaděč pro vodovod Ledkov. Byli jsme úspěšní a v letošním roce dojde k proplacení 165 tisíc Kč z celkových uznatelných nákladů 207 tisíc Kč. Projekční práce s umístěním stavby však provázely problémové úseky. Projektant provedl mnoho jednání s dotčenými majiteli a úřady, aby v samém závěru mohla být podaná žádost o územní rozhodnutí. Věříme, že další projekční činnost již nebude tak komplikovaná.

Práce v bývalém školním statku

Úspěšní jsme byli při podání žádosti o dotaci na hasičskou zbrojnicu. Kroky související s výběrem dodavatele jsou hotovy, dotační orgán odsouhlasil průběh výběrového řízení a nyní jsme před samotným podpisem smlouvy o dílo s vybraným dodavatelem PMS Poděbrady a zahájením samotného díla. V areálu bývalého školního statku tak bude zahájena stavba podle plánů našeho města.

V tomto areálu je také plánovaná výstavba sběrného dvora. Tato akce je nyní projekčně připravena s vydaným stavebním povolením. Žádost o dotaci byla podaná na Státním fondu životního prostředí, předpokládané celkové náklady této akce jsou 9 milionů Kč a předpokládaná výše dotace je 70 %.

Další akce v plánu rozvoje

Všechny investiční akce našeho města, které jsou v roce 2018 v plánu dodavatelsky ane-

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

bo zaměstnanci místního hospodářství, jsou přehledně uvedeny v zastupitelstvem schváleném dokumentu Roční plán rozvoje města Kopidlno na rok 2018. Kromě výše zmíněných akcí jsou v plánu nutné opravy ulic – U Trati, K Bažantnici, částečně Havlíčkova (před Domem s pečovatelskou službou) a ve Pševsi okolo rybníčka (Pazderna). Dále jsou v plánu zahrnuty akce jako provizorní chodník v ulici Jičínská, oprava oplocení hřbitova v obci

Drahoraz, doplnění veřejného osvětlení ve Pševsi, rekonstrukce bytu v čp. 12 v Kopidlně a odstranění domu čp. 23 v Kopidlně.

Rozpočet také zahrnuje finanční částku 5 milionů Kč pro investiční akci Rekonstrukce učeben ZŠ Kopidlno. Na tuto akci jsme podali žádost o dotaci v dotačním programu Integrovaného regionálního operačního programu a pevně věříme, že naše žádost dospěje až do stavu vystavení rozhodnutí o přidělení dotace.

Provedli jsme také další kroky, které měly vést k realizaci akce Kanalizace Pševs–Drahoraz. Po schválení v představenstvu Vodo-

hospodářské a obchodní společnosti, a. s., Jičín podali zástupci VOS žádost o dotaci na zmíněnou akci a vypsali výběrové řízení na dodavatele. Výstupem je celková cena díla cca 41 milionů Kč bez DPH a dotační částka ve výši cca 13 milionů Kč. Výše částky pro spolufinancování je tak velká, že zastupitelé schválili její odložení. V souvislosti s tímto odložením musíme provést jednání s vodoprávním úřadem a odborníky VOS, abychom zjistili jak dále postupovat.

Přijďte i na kulturní akce

Z investiční oblasti bude letošní rok opět náročný a čeká nás spousta náročné práce. A totéž platí pro kulturní oblast, která je podle plánu kulturních akcí velmi bohatá. Ples města v duchu první republiky toho byl důkazem a věřím, že všichni návštěvníci, kteří ples navštívili, si celý večer užili. Musím na tomto místě poděkovat všem sponzorům, kteří se podíleli na bohaté tombole, a našim zaměstnancům pod vedením Renaty Holubové za organizační zajištění celého plesu. Budu ráda, pokud přijdete podpořit i další kulturní akce, které jsou pro Vás pečlivě nachystané.

Na závěr mi dovoluji popřát Vám krásné rozkvetlé jaro.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Roční plán rozvoje města Kopidlno na rok 2018**Investice zahrnuté v rozpočtu k 11. 12. 2017**

Název akce	Částka Kč	Dotace	Dotace ve výši Kč	Poznámky
Oddílná kanalizace a rekonstrukce povrchů v ul. Vackova a Hilmarova	2 000 000	NE	---	úvěr 2 000 000 Kč
Školní statek – splátka za odkoupení	300 000	NE	---	bude doplaceno v roce 2019
Výměna oken v čp. 16, Kopidlno, prostory restaurace	159 541	NE	---	částka dle SOD
Odstranění domu čp. 23, Kopidlno + zpevněná plocha	60 000	NE	---	provede MH
Rekonstrukce bytu v čp. 12, Kopidlno	300 000	NE	---	provede MH, topenář, instalatér
VO Pševs, nové napojení a doplnění, VO Kopidlno – PD	590 000	NE	---	350 tis. Pševs přepojení++ doplnění PD Pševs 43 tis., PD Kopidlno 197 tis.
Obec Ledkov, obnova aleje	15 000	NE	---	---
Obec Drahoraz – oprava oplocení hřbitova	50 000	NE	---	provede MH
KVC – opatření proti plísni	300 000	NE	---	---
Oprava Mariánského sousoší včetně administrace	920 000	ANO	MZe, 607 000 Kč	
Sběrný dvůr – PD+ŽoD	100 000	bude zahrnuto do žádosti o dotaci	SFŽP, předpoklad 60 %	
Vodovodní řád Ledkov – PD++ ŽoD+Kauze SÚS	420 000	ANO	KHK dotace 165.000 Kč na PD	PD doplatek 155.000 Kč, ŽoD 60.000 Kč, zbytek vratná kauze SÚS
Požární zbrojnice SDH Kopidlno, administrace akce + stavba	2 000 000	ANO	IROP	Celkové náklady cca 20 000 000 Kč Předpoklad dotace cca 18 000 000 Kč
Pozemky	1 600 000	NE	---	---
CELKEM	8 814 541			úvěr 2 000 000
CELKEM v rozpočtu	8 814 541			úvěr 2 000 000

Investice prioritní z přebytku hospodaření k 19. 2. 2018

V roce 2017 z rozpočtu nevyčerpano 8,17 mil. Kč, přebytek hospodaření 2017 5,435 mil. Kč.

Název akce	Částka Kč	Dotace	Dotace ve výši Kč	Poznámky
Oddílná kanalizace a rekonstrukce povrchů v ul. Vackova a Hilmarova	1 400 000	NE	---	úvěr 700 000 Kč, v roce 2018 zbývá doplatit dle SOD 3,4 mil. Kč
I/32 Kopidlno, oprava silnice – revitalizace Hilmarova náměstí	1 000 000	NE	---	v roce 2018 zbývá doplatit dle SOD 1 mil. Kč
Rekonstrukce ZŠ II.st (Stavební úpravy II.st., Okna a fasáda, Spojovací koridor, Dílny)	5 000 000	IROP 47. výzva	dotace ve fázi „doporučeno k financování“	celkové náklady cca 53 500 000 Kč, předpoklad dotace cca 32 000 000 Kč
Revitalizace náměstí Kopidlno-chodník I	5 208 200	SFDI KHK	Předpoklad 40% Rozmezí dotace 0,05–1,5 mil. Kč	předpokládané náklady 9 000 000 Kč
Oprava komunikací a chodníků	100 000	NE	---	provede MH
Sběrný dvůr – PD+ŽoD, VŘ, AO	300 000	Bude zahrnuto do žádosti o dotaci	SFŽP	celkové stavební náklady cca 9 000 000 Kč. Předpoklad dotace cca 5 200 000 Kč, PD 200.000 Kč
Oprava ul. Bědy Křídla	500 000	NE	---	částečně provede MH
Chodník provizor. v ul. Jičínská	100 000	NE	---	provede MH
CELKEM	13 608 200			úvěr 700 000
CELKEM do rozpočtu	13 608 200			úvěr 700 000

PD - projektová dokumentace
AO - zpracování analýzy odpadů

ŽoD - zpracování žádosti o dotaci
VŘ - zpracování výběrového řízení na dodavatele

Lékárně v Kopidlně chybí odborný pracovník

Tak jak to v životě bývá, i námi pronajaté prostory potkají nemilé události. Tato situace nastala s ukončením provozu lékárny panem magistrem Holcem. Na základě jeho včasné informace jsme vypsali výběrové řízení na pronájem prostor, kde podmínkou bylo zprovoznění lékárny. Do výběrového řízení se přihlásil pouze jeden jediný zájemce – Lékárna TRIO. S vítězným uchazečem jsme podepsali smlouvu o pronájmu a začátkem letošního roku měla lékárna rozjet svůj provoz.

Nastaly však komplikace, protože firma nemůže sehnat odborného pracovníka, který by provoz v lékárně zajistil. Rada města obdržela tyto nepříjemné zprávy, a tak byl vznesen na zástupce firmy požadavek, aby zajistili otevření lékárny alespoň částečně, a nyní čekáme na jejich vyjádření. Věříme, že se v dnešní době velice nízké nezaměstnanosti povede najít odborného pracovníka do naší lékárny, abychom nemuseli pro každý lék do okolních obcí.

Hana Masáková, starostka

Byt jako nový

Začátkem roku byly zahájeny práce na rekonstrukci bytu v domě čp. 12 na náměstí (spořitelna). Již nyní je patrné, že zde vznikne velmi pěkný byt. Pracovníci Místního hospodářství kompletně vybourali staré zařízení, opravili omítky, udělali nové elektroinstalace a nové rozvody vody, vybourali staré a zazdili nové dveře, kompletně zrekonstruovali koupelnu a kuchyň, položili novou dlažbu v chodbě, provedli renovaci a nátěr všech dveří a výmalbu celého bytu. Pouze nové plynové topení je realizováno dodavatelskou firmou a čeká se už jen na renovaci parket a dodávku nové kuchyně.

Josef Tomášek

Propadlá dlažba je opravena

Při rekonstrukci silnice přes kopidlenké náměstí došlo v důsledku zvýšené dopravy v ostatních částech náměstí na některých místech k propadu zádlahy. Poškozená místa předláždili pracovníci Místního hospodářství.

(kl)

Chodník opraví Místní hospodářství

Z důvodu špatného stavu opěrné zdi u kostela není možné vybudovat nový chodník okolo této zdi, který měl být součástí rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova. Protože nedošlo k dohodě na ceně opravy stávající zádlahy s dodavatelskou firmou, chodník, který je zakončen osazením nové obruby, zadláždí pracovníci Místního hospodářství.

(kl)

K volbám bezpečněji

Na žádost osadního výboru Drahoraz došlo před letošními volbami k doplnění osvětlení a zábradlí u domu, v němž je společenská místnost užívaná i jako místnost volební. Práce provedli pracovníci Místního hospodářství.

(kl)

VEGETAČNÍ KLID VYUŽÍVAJÍ K ÚDRŽBĚ V době vegetačního klidu pracovníci Místního hospodářství vyřezávají náletové dřeviny a upravují veřejná prostranství před další údržbou a sekáním tráv. Fotografie pořízeny při úpravě u panelové cesty ve Pševsi k oboře.

(kl)

Přístup do restaurace je bezbariérový

Požadavek občana přednesený na veřejném zasedání zastupitelstva byl pro pracovníky Místního hospodářství impulzem k vymyšlení a zhotovení plošiny umožňující bezbariérový přístup do restaurace Na Radnici.

(kl)

Mariánské sousoší ukřývalo schránku s dokumenty z 19. století

Restaurátorské práce na mariánském sousoší, které se v předchozích měsících dočasně přestěhovalo z kopidlenského náměstí do ateliéru v Lužanech, odhalily pozoruhodný nále. Kámen v sobě ukrýval kapsu se schránkou s dobovými dokumenty. Město za pomoci expertů hledá vhodný postup, který by umožnil dokumenty, na kterých se podepsal zub času, zachránit.

Barokní mariánské sousoší z Kopidlna pochází z roku 1720, na svém posledním místě na náměstí stojí patrně od roku 1884, po restaurátorském zásahu Antonína Suchardy. Této době by odpovídaly nalezené dokumenty. V průběhu restaurátorských prací byla objevena schránka, která skrývala noviny z roku 1884 a nejspíš také fotografie z této doby, které už jsou nečitelné.

Loni město získalo dotaci na ministerstvu zemědělství, ta pokryje 70 procent nákladů na restaurování, které po rozebrání a převezení sousoší probíhá v ateliéru Ondřeje Sklenáře v Lužanech. Hmotnost celého sousoší se odhaduje na 25 až 30 tun a do restaurátorské dílny bylo z Kopidlna převezeno na čtyřikrát.

„Jednotlivé součásti byly spojeny ocelovými čepy, dříve byla socha osazena na vápené směsi, a teď jsme tam objevili i cementové směsi. Na začátku se musely odebrat vzorky a poslat do laboratoře, pak proběhne etapa čištění a na základě vzorků se provedou odsolovací zábaly a další konsolidace a plastické doplnění,“ nastínil průběh prací restaurátor Ondřej Sklenář.

Právě při bližším zkoumání byla podle něj schránka s historickými dokumenty objevena. „Schránka byla zalitá cementem, tím pádem nebyla rozeznatelná hned při rozebírání. Přišli jsme na ni při bližším zkoumá-

ní až v ateliéru. Do schránky už byl zateklý cement. Zjistilo se, že tam jsou staré noviny a pravděpodobně fotografie, které už nejsou čitelné. Schránka se nacházela pod centrální sochou v ložné ploše na segmentu římsy,“ popisuje restaurátor. Uložení schránky s dokumenty do útroby sochy prý není úplně obvyklé, na druhou stranu se s podobnými případy už také setkal.

Kopidlenská radnice teď hledá vhodný postup, jak staré dokumenty, které jsou

po mnohaletém působení klimatických podmínek ve velmi nesoudržném stavu, alespoň částečně zachránit. Kromě toho také uvažuje, jaký vzkaz příštím generacím do útroby sousoší vloží z naší doby.

Podle Ondřeje Sklenáře by se sousoší mělo vrátit na své místo na kopidlenském náměstí po částech do června letošního roku. Podstavec bude muset mít patrně hlubší základy než dosud, v těsné blízkosti sousoší totiž prochází silnice první třídy. (kl)

Jivínští Štefani zůstali v Hořicích

Udílení Jivínských Štefanů za kulturní aktivity na okrese Jičín letos 25. února hostil hořický Dům kultury Koruna. Řízením náhody zůstaly i obě dřevěné figurky Jivínského Štefana v Hořicích.

Štefanem za dlouhodobou činnost tentokrát porota ocenila manžele Oldřišku a Jana Tomíčkovy z Hořic. V kategorii počín roku o laureátovi rozhoduje los, o to větším překvapením bylo vítězství hořické základní a mateřské školy Na Daliborce. Cenu přišla převzít tamní pedagožka Petra Šťovíčková.

Manželé Tomíčkovy byli nominováni za dlouhodobé zásluhy hned několikrát, každý sám za sebe. Porota složená ze zástupců obcí napříč okresem se rozhodla ocenit oba dohromady. „Jako nerozlučný pár se podílejí na spoustě nejenom kulturních, společenských, ale i vzdělávacích programů s přesahem do zahraničí. Porota se proto poprvé rozhodla spojit tyto nominace,“ uvedla předsedkyně poroty Renata Holubová.

Pracovnice hořického muzea Oldřiška Tomíčková byla nominována za výrazný podíl na kulturním životě v Hořicích. „Jako pracovnice muzea zajišťuje činnost instituce i za nových podmínek při jeho rekonstrukci. Spoluorganizuje výstavy a besedy v různých kulturních zařízeních města. Jako členka spolku Strozzi – spolku přátel hořického zámku se svým manželem připravuje besedy, výstavy a kulturní akce (Masopust, Česko zpívá koledy aj.) na zámku v Hořicích. Je předsedkyní Ženského spolku Vesna, podílí se na organizaci kulturních akcí v židovské synagoze. Přispívá do vlastivědného časopisu Pod Zvičinou. Každoročně se aktivně zapojuje do příprav udílení ceny Jivínský Štefan,“ píše se v nominaci.

Za výrazný podíl na kulturním dění v Ho-

řicích a okolí si vysloužil nominaci i Jan Tomíček. „Je oblíbeným profesorem dějepisu na zdejším státním gymnáziu, kde získává i zájemce o regionální historii a také se už víc než 10 let stará o udržování dobrých vzájemných vztahů s lužicko-srbským gymnáziem v Chotěbuzi. Podílí se na regionálně historicky zaměřených akcích hořického muzea. Přes 20 let je šéfredaktorem vlastivědného časopisu Pod Zvičinou, do něhož přispívá zajímavými články. Inicioval založení a stal se předsedou spolku Strozzi – spolku přátel hořického zámku. Je také členem pěveckého spolku Ratibor,“ představuje text nominace druhého oceněného.

Vítěz kategorie počín roku 2017, základní a mateřská škola Na Daliborce v Hořicích, byl

nominován hned čtyřikrát. V jednom případě za založení včelařského kroužku, do kterého docházejí děti ze všech hořických škol, další nominace připomínala akci Uklidíme Česko, při které děti uklidily své město a sebraly 350 kg nepořádku. Další byla akce, při které si děti připomněly sametovou revoluci, besedovaly s pamětníky, vyráběly transparenty, žáci 8. a 9. tříd předvedli demonstraci s papírovými pendrekami a nakonec všichni zapálili svíčky. Poslední nominace byla za předvánoční vystoupení v hořickém kostele, které se už pomalu stává tradicí.

Mezi nominovanými bylo tradičně i několik jmen z Kopidlenska, jejich výčet vám přinášíme v následujícím přehledu.

(kl)

Nominace za počin roku 2017:**Holubová Renata**

Vedoucí Kulturně vzdělávacího centra v Kopidlně. Za výbornou organizaci kulturních a společenských akcí, Kopidlenských slavností, festivalu bluegrassové hudby Banjo Jamboree aj., za vedení redakce Kopidlenských listů. Nad rámec svých povinností napomáhá a rozvíjí kulturní aktivity ve městě.

Velartová Jaroslava (2x)

Za napsání a ilustrování knihy Bylo nebylo aneb jak to bylo za starých časů, když krávy chodily bez ocasů, ke které jsou rovněž vytvořené omalovánky. Za besedu s autogramiádou a autorským čtením ke knize. Vyšla v jilemnickém vydavatelství Gentiana, které má zásluhu na její pěkné grafické úpravě.

Nominace za dlouhodobé zásluhy:**Bitnarová Romana**

Knihovnice Městské knihovny v Kopidlně. Za významný přínos k rozvoji kultury ve městě. Podílí se na organizaci Kopidlenských slavností, které se staly kulturní tradicí. Pořádá besedy pro mladé čtenáře v knihovně, organizuje pro dospělé čtenáře programy, spravuje elektronické stránky knihovny a on-line katalog knih, pořádá řadu akcí v rámci Týdne knihoven, spolupracuje se školami v místě a vede navíc obecní knihovnu ve Mlýnci.

Čtvrtečková Jana (2x)

Za pečlivé vedení kroniky obce Pševs. Za spolupráci s redakcí Kopidlenských listů.

Gläserová Zdenka (2x)

Za výbornou práci kronikářky obce Drahoraz. Nezapisuje pouze současné dění, ale na základě studia archivních dokumentů, článků v tisku, odborné literatury, vzpomínek pamětníků zaznamenává i minulost, všímá si památek, osobností, událostí a života obyvatel v dřívější době. Nominaci si zaslouží také za spolupráci s redakcí Kopidlenských listů a s Kulturně vzdělávacím centrem v Kopidlně.

Kopidlenské listy – redakce

Čtvrtletník pro Kopidlnu a okolí. Za to, že už více než 25 let informuje o historii a současnosti města a jeho připojených obcí, o práci společenských i zájmových organizací, o událostech, pamětihodnostech i zdejších osobnostech. Na jeho vydávání se podílí řada dobrovolných přispěvatelů a pamětníků, zástupců organizací a institucí.

Lhotáková Hana

Za pečlivý přístup k psaní kroniky obce Mlýnec.

Menclová Andrea

Za pečlivý přístup k psaní kroniky obce Kopidlna.

Olejarčíková Barbora

Za nadšené vedení tanečně pohybového kroužku při ZŠ Kopidlna, který se zúčastňuje všech společenských akcí ve městě a za svá vystoupení sklízí nadšené ovace.

Pluhařová Ilona

Učitelka na ZŠ v Kopidlně. Za vedení literárního kroužku a za literární činnost. Svou tvorbu představuje na festivalu Jičín město pohádky a při dalších příležitostech, např. na akci Rozloučení s prázdninami v Psinicích, na Kopidlenských slavnostech. Je aktivní členka Literárního spolku působícího při jičínské knihovně, účastní se jeho akcí, reprezentuje okres i Královéhradecký kraj v soutěžích a na kulturních festivalech.

Střední zahradnická škola Kopidlna

Za zorganizování dalšího ročníku výstavy Kopidlenských květek. Proběhla soutěž studentů v aranžování květin a žáků v poznávání rostlin, soutěž pro členy rybářských kroužků. Součástí výstavy bývá prodejní akce za účasti stovek prodejců, slavnostní květinová výzdoba učeben, předvádění zahradnických činností, módní přehlídka. Také za uspořádání tradičního sportovního běhu zámeckým parkem na počest 17. listopadu.

Suchoradský Oldřich

Za spolupráci s městem Kopidlna při tvorbě čtvrtletníku Kopidlenské listy, které jsou díky jeho článkům obohaceny o témata z historie školství, obce Mlýnec a další.

Šafler Milan

Za dlouholeté vedení Letního tábora TJ Sokol Kopidlna pro děti v Ledcích, který má již více než šedesátiletou tradici. Za vedení Leteckého modelářského kroužku v Kopidlně. Vychoval mnoho přeborníků republiky v této zájmové činnosti, sám se stal v r. 2017 Mistrem republiky v jedné z kategorií.

Šourek Jiří

Učitel Střední zahradnické školy v Kopidlně. Za velký přínos k prezentaci školy na Kopidlenském květku a dalších soutěžích v ČR. Za to, že svůj hluboký zájem o historii kopidlenského zámku a rodiny Schliků přenáší na studenty ve škole a získává příznivce i u dalších občanů.

Turek Vladimír

Za zájem o církevní památky i hru na varhany v kostelích na Jičínsku. Za podporu a propagaci kulturních akcí na území Mariánské zahrady i vydávání publikací. Za snahu o zachování divadelní tradice v Běcharech.

Rada vyhlásila výběrové řízení na funkci ředitele ZŠ a MŠ Kopidlna

Ohledně základní školy bylo v poslední době řečeno a napsáno mnoho. Všichni bychom si však měli uvědomit, že vedení města Kopidlna naplnilo školský zákon tím, že zřídilo Základní a mateřskou školu (ZŠ a MŠ). Rodiče bych chtěli požádat, aby si uvědomili, že je nutné se zástupci školy (učitelé, vedením školy, školskou radou) spolupracovat, komunikovat a nacházet společné výstupy ve prospěch dětí.

Rada města schválila konání výběrového řízení na funkci ředitele ZŠ a MŠ. Proto bych zde chtěla poděkovat současnému řediteli Mgr. Pavlovi Bernému za jeho obětavou práci a spolupráci se zástupci města a budu velice ráda, pokud se současný ředitel do výběrového řízení přihlásí.

Hana Masáková, starostka

Veřejně prospěšné práce

Jak pomohly Evropská unie a Evropský sociální fond Kopidlnu

V letech 2015–2018 jsou vytvářena pracovní místa veřejně prospěšných prací (VPP) také z projektu „Nové pracovní příležitosti – Veřejně prospěšné práce“, který je realizován v rámci Operačního programu Zaměstnanost, financován je z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

V období od 1. 6. 2017 do 30. 11. 2017 bylo ve městě Kopidlna v rámci projektu podpořeno jedno pracovní místo na VPP částkou 68 422 Kč, z toho výše příspěvku z Evropského sociálního fondu činila 82,38 %, tj. 56 366 Kč, a ze státního rozpočtu České republiky činila 17,62 %, tj. 12 056 Kč.

Pracovní místo podpořené v rámci VPP je zaměřeno zejména na úklid a údržbu veřejných prostranství, komunikací a zeleně ve městě, s cílem zaměstnání obtížně umísťitelných osob na volném trhu práce. Jedná se především o osoby s nižší úrovní vzdělání, dlouhodobou nezaměstnaností, vyšším věkem, popř. se zdravotním postižením (omezením) apod., kterým tak bylo umožněno zařadit se do pracovního procesu. Takto podpořené pracovní místo je zejména přínosem k celkovému zlepšení vzhledu a životního prostředí města a v neposlední řadě i významnou finanční pomocí městského rozpočtu.

(Podle materiálu Úřadu práce)

Poděkování

Vážená paní starostko, vážená paní tajemnice, vážená paní ředitelko, milá Renato, chtěly bychom jménem Štefánské komise poděkovat Vám osobně a všem ve Vašich kolektivech, kteří se podíleli na přípravách slavnostního udílení Jivínského Štefana, jež se uskutečnilo tuto neděli v Hořicích.

Děkujeme za vytištění přehledů nominací, za krásné květinové odměny pro oceněné, za obálky na pamětní kartičky a zvláště paní

Renatě Holubové za to, jak vše koordinovala a jak se opět skvěle zhostila role předsedkyně poroty, která volila laureáty za dlouhodobý kulturní přínos.

Děkujeme Vám za veškerou podporu, kterou Jivínskému Štefanovi věnujete, přejeme Vám hodně radosti a úspěchů v osobním i pracovním životě a budeme se těšit na další spolupráci!

Eva Bílková, Eliška Neckařová

Přemysl Pitter, výjimečná postava 20. století na výstavě v Kopidlně

Knihovna Kopidlna v únoru zapůjčila výstavu Příběhy bezvýhradné lidskosti z Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského v Praze, která přiblížila na příkladech lidských osudů přelomové události v československých a evropských dějinách 20. století. Byla věnována židovské tematice a zhlédli ji žáci třetí, čtvrté, páté a deváté třídy. Přčetli jsme si úryvek z knihy Hanin kufřík a povídali si o Židech, žáci výstavu zhodnotili jako zajímavou a poučnou. (rb)

Děti se seznamují s klasickými pohádkami

KVC a knihovna Kopidlna zahájily projekt ve spolupráci s MŠ Kopidlna „Vrátíme se do pohádky“. Každý měsíc nás navštíví děti z mateřské školy a my jim připomeneme klasické starší pohádky. V lednu zahájil projekt pohádkou Dášeňka od Karla Čapka, v únoru jsme připomněli dětem nestárnoucí Krkonošské pohádky. (rb)

ZDENĚK
izer. NA PLNÝ COOLE

15. 6. 2018 OD 19:00 HODIN V SOKOLOVNĚ KOPIDLNO
PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V KVC KOPIDLNO
CENA VSTUPENKY V PŘEDPRODEJ 230 Kč
NA MÍSTĚ V DEN KONÁNÍ AKCE 270 Kč

www.zdenek-izer.cz

ouvo-pont

T. J. Sokol Kopidlna

pořádá tradiční

Kurz tance a společenské výchovy

Kurz je určen pro žáky 8. a 9. tříd ZŠ.

- tradičně pod vedením tanečního mistra Petra Mertlíka
- hraje kapela Allegro
- celkem 12 lekcí včetně závěrečného věnečku
- první lekce 17. června, věneček 4. srpna
- cena 1500 Kč za osobu
- v roce 2019 se kurz konat nebude!

Zájemci se mohou hlásit v prodejně JK Dekor na náměstí v Kopidlně nebo na facebooku T. J. Sokol Kopidlna.

 facebook.com/sokolkopidlna

Vernisáž výstavy obrazů Evy Hnykové

Další v řadě úspěšných vernisáží, které se vždy odehrávají v duchu téměř rodinné atmosféry, se konala na malé scéně Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno v sobotu 3. března 2018. Život a dílo Evy Hnykové představila úvodním slovem Mgr. Irena Škodová z Libáně, která je dlouholetou přítelkyní malířky, a její muž malíř František Škoda byl tím, kdo vedl paní Hnykovou při hledání osobního rukopisu.

Součástí každé vernisáže je hudební doprovod, o ten se tentokrát postarala vnučka Marie Hnyková na housle a Martin Klekar, který zahrál na klarinet. Výstava obrazů na malé scéně KVC potrvá do konce března. (rh)

Profesor Donát po stopách doktora Holuba

Prof. MUDr. Josef Donát, DrSc., kopidlenký rodák, přednášel v hradeckém Café Pessoa o dr. Emilu Holubovi, legendárním cestovateli konce 19. století. Ale nejdříve si připomeňme něco z bohatého života prof. J. Donáta.

Narodil se v roce 1942 v Kopidlně, kde navštěvoval základní školu. Středoškolské studium úspěšně ukončil maturitou na dnešním Lepařově gymnáziu v Jičíně v r. 1959. Poté studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Po promoci v r. 1966 zahajoval lékařskou praxi na chirurgickém oddělení nemocnice v Chrudimi. V únoru 1968 se vrátil do Hradce Králové a působil na gynekologicko-porodnické klinice fakultní nemocnice do března 2005. Působení na gynekologicko-porodnické klinice bylo přerušeno jeho významnými zahraničními aktivitami. Splnil si svůj chlapecký sen o Africe, o které se dovídal z cestopisů E. Holuba, Hanzelky a Zikmunda a později z knih o lékaři Albertu Schweitzerovi. Vlastní cesty do Afriky dále posilovaly jeho zájem o tento kontinent. Byly vždy vědomě spojovány s lékařským povoláním.

Příjemná společnost v kavárně uprostřed

Hradce Králové byla vhodným publikem k popisu dvou cest, které pan prof. J. Donát absolvoval po stopách dr. Emila Holuba do nitra Afriky. Vydal se tam hledat stopy po dramatických událostech, které tehdy zažil a které popsal ve svých cestopisech. Samozřejmě že po více než 130 letech od těchto událostí tam mnoho nenašel. Přesto jsou jeho vzpomínky velmi živé a aktuální. Vyplynul z nich vřelý vztah, který pan prof. Donát k tomuto člověku a jeho životu chová, a jak obdivuje jeho pracovitost, sběratelskou erudici, cestovatelské nadání a velkou odvahu,

kteřou tímto projevil. Vzpomínky se mu staly příležitostí, aby podrobil kritice náš stát a jeho instituce, které v obtížných podmínkách osvědčil, a vlastenectví, když sbírky získané během cest po návratu rozdál muzeím a školám k dennímu užívání. Navštívil tamní Livingstonovo muzeum a přesvědčil se o vztahu jeho domoviny Skotska, které muzeum v Africe postavilo, na rozdíl od našeho státu, který se nedokázal o jeho památku nijak postarat. Sám při své druhé cestě předal muzeu bustu cestovatele, vytvořenou americkou sochařkou podle jeho posmrtné masky.

Velmi zajímavý večer, s ochutnávkou afrického sladkého nápoje a moučnicku, byl pro přítomné nejen připomínkou života obou lékařů, nadšených vyznavačů tamní přírody a způsobu života, který se za dobu mezi oběma návštěvami i na africkém kontinentu silně proměnil. Výklad doprovázený promítáním obrázků ze života dr. Emila Holuba a z obou návštěv prof. J. Donáta jen zvýraznil hluboký dojem ze setkání, oslavujícího slavného, ale doma nedoceneného rodáka z neďalekých Holic.

Zaznamenal Olda Suchoradský

Zásahy kopidlenských hasičů

29. / 21. 11. 2017 / Libáň / K požáru komína rodinného domu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 0:58 hod.) do ulice Komenského v Libáni. V době příjezdu naši jednotky již u události zasahovala jednotka místních dobrovolných hasičů. Po provedeném průzkumu naše jednotka více nezasahovala. Po předání objektu majiteli se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Libáň, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

30. / 29. 11. 2017 / Kopidlno / K požáru komína rodinného domu byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 16:52 hod.), do ulice Na Sklípku v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření sazí v komínovém tělese. Naše jednotka zajistila osvětlení venkovního prostoru a paralelně s tím začala v dýchací technice s vyklížením a následným vymetením kotle. Po příjezdu jednotky HZS KHK PS Jičín byl pomocí výškové techniky vyčištěn i komín. Následně se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, Policie ČR, JSDH Libáň, HZS KHK PS Jičín.

31. / 5. 12. 2017 / Vršce / K nahlášenému požáru komína byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 15:24 hod.) do obce Vršce. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno zahoření sazí ve spodní části komínového tělesa. Jednotka musela provést rozebrání kuchyňské linky a následné vyčištění celého komína. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

32. / 12. 12. 2017 / Budčeves / K nahlášenému požáru pole byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 19:04 hod.) do obce Budčeves. Po příjezdu na místo události zjištěno pouze neohláše-

né pálení bioodpadu o rozloze cca 2x2 m. Jednotka provedla pouze prolití bezprostředního okolí hoření a následně se dohodla s majitelem, že po dokončení pálení prolíje ohniště vodou. Poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, Policie ČR.

33. / 13. 12. 2017 / Bartoušov / K žádosti o technickou pomoc byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 16:46 hod.) do obce Bartoušov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno vozidlo mimo komunikaci, které hrozilo pádem s řidičkou uvnitř. Jednotka provedla zabezpečení místa zásahu a následně ve spolupráci s HZS PS Jičín pomohla vozidlo vyprostit zpět na vozovku. Poté se obě jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

20. 12. 2017 / Kopidlno / Dopravní nehoda osobního automobilu

34. / 20. 12. 2017 / Kopidlno / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 6:05 hod.) mezi obce Kopidlno a Mlýnec. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno vozidlo na střeše. Ve voze cestovala pouze jeho řidička, která vyvázla z nehody bez zranění a v době našeho příjezdu se již nacházela

mimo vozidlo. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení a zajištění místa nehody. Následně vozidlo vrátila zpět na kola a předala majiteli. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, Policie ČR.

Roční rekapitulace:

V roce 2017 byla jednotka sboru dobrovolných hasičů Kopidlno přivolána celkem k 34 událostem. Z těchto událostí bylo 11 požárů (32,3 % z celkového počtu), dále 10 dopravních nehod (29,4 % z celkového počtu), 9 technických pomoci (26,5 % z celkového počtu) a 4 plané poplachy (11,8 % z celkového počtu). U událostí došlo ke zranění sedmi osob. Další tři osoby byly zraněny těžce. K úmrtí došlo ve dvou případech. Spolupráce s leteckou záchrannou službou proběhla jednou, stejně jako spolupráce s leteckou hasičskou službou.

01. / 13. 1. 2018 / Budčeves / K nahlášenému požáru průmyslové budovy byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 7:25 hod.) do obce Budčeves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna špatná signalizace čidla EPS. Jednalo se o planý poplach. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a JSDH Libáň.

02. / 25. 1. 2018 / Slatiny / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 7:20 hod.) mezi obce Slatiny a Milíčeves. Původně se jednalo o vozidlo hrozící převrácením s řidičkou a dvěma dětmi uvnitř. V době příjezdu naší jednotky na místo události již posádce pomohl ven z vozidla kolemjedoucí řidič, shodou okolností profesionální hasič. Naše jednotka zajistila vozidlo proti pádu a následně ve spolupráci

pokračování na straně 11

25. 1. 2018 / Slatiny / Dopravní nehoda osobního automobilu

pokračování ze strany 10

s HZS PS Jičín vytáhla vozidlo zpět na silnici. Poté se všechny jednotky vrátily zpět na své základny. Při nehodě nebyl nikdo zraněn. U události zasahovaly HZS KHK PS Jičín, JSDH Kopidlno, Policie ČR, HZS KHK PS Hořice. (Zdroj foto: www.pozary.cz)

03. / 31. 1. 2018 / Brodek / Na záchranu osoby, na kterou spadl strom, byla naše jednotka vyslána v odpoledních hodinách (ohlášeno 13:27 hod.) k rybníku Kolčánek u obce Brodek u Dětenic. Vzhledem k nedostupnému terénu musela jednotka místo zásahu obtížně hledat. V době příjezdu již u události zasahoval lékař a jednotka profesionálních hasičů z Jičína. Zavalená osoba utrpěla zlomeninu nohy a z důvodu špatné dostupnosti terénu byla letecky transportována do Dětenic, kde byla přeložena do sanitního vozu a odvezena do nemocnice v Jičíně. Naše jednotka nezasahovala a následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly ZZS Jičín, LZS KHK, HZS KHK PS Jičín, JSDH Kopidlno, JSDH Libáň a Policie ČR.

04. / 3. 2. 2018 / Libáň / K nahlášenému požáru kostela byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 15:49 hod.) do obce Libáň. Naštěstí se však jednalo jen o požár vzrostlé tůje v bezprostřední blízkosti kostela. V době příjezdu naší jednotky na místo u události zasahovala místní jednotka dobrovolných hasičů, která již měla požár pod kontrolou. Naše jednotka nemusela zasahovat a následně se vrátila na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, JSDH Kopidlno, Policie ČR, HZS KHK PS Jičín a JSDH Sobotka (byla odvolána při výjezdu k události). (Zdroj foto: hasiči Libáň)

05. / 18. 2. 2018 / Ledkov / K dopravní nehodě OA byla naše jednotka přivolána krátce po poledni (ohlášeno 12:34 hod.) mezi obce Ledkov a Křešice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno vozidlo s proraženou olejovou vanou, s ná-

3. 2. 2018 / Libáň / Požár vzrostlé tůje v blízkosti kostela

sledným únikem cca 5 l oleje na vozovku. Naše jednotka provedla zasypání uniklých kapalin pomocí sorbentu a následně vozovku uklidila. Poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, Policie ČR a HZS KHK PS Jičín.

06. / 20. 2. 2018 / Kopidlno / K úniku nebezpečné látky byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 18:15 hod.) do ulice Rybníční v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna olejová skvrna. Další skvrna byla následně zjištěna na kopidlenském náměstí. Automobil, z něhož olej unikl, se v době příjezdu jednotky ani na jednom z míst již nenacházel. Jednotka provedla zasypání olejových skvrn sorbentem a následně komunikaci uklidila. Poté byla místa předána pracovníkům SÚS Kopidlno. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, SÚS Kopidlno.

07. / 23. 2. 2018 / Pševs / K nahlášenému požáru kontejnerů na plasty byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 05:02 hod.) do obce Pševs. Po příjezdu

na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření kontejnerů a částečně již byla zasažena střecha přilehlé autobusové zastávky. Nasazením vysokotlakého proudu jednotka požár zlikvidovala. Následně bylo místo požáru předáno vyšetřovateli a jednotka se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

08. / 24. 2. 2018 / Libáň / K nahlášenému požáru osobního automobilu byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 22:59 hod.) do ulice Boženy Němcové v Libáni. Cestou k události bylo upřesněno místo na ulici Tyršova. V době příjezdu naší jednotky již u události zasahovala jednotka místních dobrovolných hasičů, která požár zlikvidovala nasazením jednoho vysokotlakého proudu. Nejednalo se však o požár automobilu, nýbrž nahromaděného materiálu na zahradě rodinného domu. Naše jednotka nezasahovala a vrátila se zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Libáň, Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín.

Petr Hnát, JSDH Kopidlno

18. 2. 2018 / Ledkov / Dopravní nehoda osobního automobilu

Mlýnečtí hasiči slaví 90 let

Sbor dobrovolných hasičů Mlýnec slaví v letošním roce 90 let od svého založení. Vývoj spolku od založení po současnost si nyní s námi můžete připomenout.

Existence hasičského sboru byla samozřejmostí v každé obci a občané se snažili přímou podporou napomoci ustavení spolku. Tak tomu bylo i ve Mlýnci ve 20. letech. Nejdříve byl ustaven přípravný výbor, který zabezpečil z obecních prostředků nákup ruční stříkačky. Na stříkačku byla zbudována u malého rybníka dřevěná kůlna. To vše se stalo ještě před založením spolku. Ten byl úředně ustaven 1. 2. 1928. V tom samém roce byl uskutečněn v obci první hasičský ples, z jehož výtěžku byly částečně nakoupeny součásti výstroje: přilby a pásy. U krejčích p. Paličky a Fr. Milského byly zadány k ušití hasičské uniformy.

Vlastní ustavení spolku pak bylo slavnostním způsobem provedeno na okresní hasičské slavnosti, která se konala v Mlýnci dne 20. května 1928 za účasti řady spolků z širokého okolí a četného obecního z okolních obcí. Centrum slavnosti bylo na zahradě u Čížků, kde byla řada atrakcí pro děti jako houpačky a kolotoče, po návsi bylo hodně stánků s nejrůznějším zbožím. Dá se hovořit o pěkné pouti, která byla doplněna závody mezi jednotlivými hasičskými spolky. Bylo nač se dívat, neb všechny stříkačky byly taženy koňmi. Cílem soutěže bylo co nejdříve natáhnout vodu. Ne každému spolku se to podařilo, ale rozhodně to byla na hrázi rybní-

tolik nebylo, hlavní funkce tak spočívala ve společenské oblasti, v účasti na slavnostech a cvičeních, četná účast na pohřbech apod.

Po druhé světové válce hasiči pokračovali ve své činnosti pod velitelem Josefem Štajnerem. Jeho největším výsledkem byla výstavba nové požární zbrojnice, která byla postavena v roce 1950 a do provozu uvedena roku 1953. Spolek se účastnil mnoha soutěží. Mezi nejaktivnější členy a funkcionáře sboru patřili: J. Štajner, J. Bělka, J. Vodička, F. Jampílek, Vl. Špicar, J. Šebek, J. Seidl, F. Kubá-

bříňáku taženém koňmi, na který se daly lavičky, a užilo se hodně radosti a příhod. Okrsková cvičení se střídala po okolních vesnicích tzv. Libáňského okrsku, kam náš sbor spadal. Je zřejmé, že se na toto cvičení bylo třeba připravit. K tomu se jeho členové scházeli k pravidelným schůzím nejčastěji v hospodě u Čížků. Svolával je trubač p. Šebek, který objel vesnici na kole a schůzi nebo cvičení vytroubil. Velmi živá a záslužná byla činnost spolku v oblasti kulturní. Pod jeho hlavičkou se ve Mlýnci v hospodě u Čížků dávala během roku 2–3 divadelní předsta-

ka Zrcadlo poutavá podívaná pro odborníky, ale i přihlížející obyvatele a hosty. Slavnost končila velkým společenským úspěchem, ale také úspěchem finančním. Vstupenky na slavnost byly nabízeny po domech předem a žádný z občanů obce neodmítl lístky zakoupit. Celá slavnost vynesla 4.575 Kčs, což byly na tu dobu velké peníze a daly základ hospodářskému postavení sboru. Tím spíše, že v prvních letech jeho činnost podporovala půjčkami obec a přispívající členové.

Velitelem hasičů byl p. František Vojtíšek, pak také p. František Strnad, po dobu, kdy působil v obci jako řídící učitel. Pokladníkem byl až téměř do své smrti p. Štěpán Drozen a jeho vzorně vedená pokladní kniha je obzvláště bohaté činnosti spolku. Požárů v obci

nek, J. Pešava.

Z požárů v obci, při kterých sbor zasahoval, vzpomínají pamětníci na požár stodoly u Plocarů, dnes Markovi, v roce 1931 a požár u Vonků. Z 50. let je vzpomínán požár u Pelantů, kde se za silného mrazu nepodařilo uvést stříkačku do provozu. Z tohoto důvodu shořela na domě celá střecha. V místním JZD hořelo dvakrát. V jeho počátcích, v roce 1951, to byla stodola, kterou údajně zapálily děti, a v létě roku 1954 prasečnický. Tento požár vznikl od vadného komína.

Pamětníci rádi vzpomínají na účast hasičů na soutěžích v okolí. Soutěží se zúčastnila vždy základní devítka, která měla nacvičené potřebné úkoly. Naši požárníci mezi okolními nijak nevyčnívali, ale byli vždy dobrou parťou při zájezdech do okolí, většinou na že-

vení a taneční zábavy, výtěžek těchto akcí byl trvalou posilou požární pokladny. A nebyly to částky právě malé.

(Čerpáno z mlýnecké kroniky)

V současnosti je sbor dobrovolných hasičů posledním spolkem v obci s celkovým počtem 28 členů. Přibyli noví mladí hasiči, kteří se podílejí například na úklidu obce a okolí, pomáhají při přípravách hasičských akcí, mezi které patří červencová pouť či zajištění občerstvení při výlovu rybníka Zrcadlo. Své hasičské výročí oslaví letos i pan Vladimír Špicar, který bude dne 10. 6. 2018 ve spolku celých 70 let!

Za SDH Mlýnec Hana Lhotáková
Fotografie z hasičské soutěže v Mlýnci
roku 2001

Dodnes se snažím dělat vše tak, jak by asi udělal můj děda

Zemědělství a zemědělci v Kopidlně a okolí

Máme tu další číslo Kopidlenkých listů a v něm vám chceme představit dalšího zemědělce. Tentokrát je to Aleš Janča – 43 let, ženatý, vychovává dva syny. Ve svém podnikání se zabývá rostlinnou i živočišnou výrobou. Kolem jeho hospodaření vznikaly v poslední době různé dohady, tento článek snad přispěje k jejich vysvětlení.

Od kdy ses začal věnovat zemědělství?

V zemědělství jsem prakticky vyrůstal. Velmi intenzivně se mu věnovali prarodiče, jejich práce byla bohužel přerušena a zničena tehdejšími politickým zřízením. Dodnes se snažím dělat vše tak, jak by asi udělal můj děda. Také moji rodiče pracovali v zemědělství. Od dětství mě lákaly traktory a zemědělská technika vůbec. Vyučil jsem se proto jako opravář zemědělských strojů v Hořicích. Po vyučení přišla revoluce, restituce a já se rozhodl pokračovat ve stopách svého dědečka. Zpočátku jsem ve dne chodil do zaměstnání a po večerech začínal hospodařit na svém. V roce 1993 jsem se registroval jako soukromý zemědělec. Hospodařit jsme začali s mým strýcem Jiřím Antošem. Vzájemně jsme si vypomáhali, jeden dodal stroj, druhý půdu. Vše navenek vypadalo jako jeden podnik, ale ve skutečnosti jsme byli každý samostatnou jednotkou. Před dvěma lety se strýc rozhodl k zaslouženému odpočinku. Svoji firmu prodal a já zůstal hospodařit ve svém zázemí na Špačkově vrchu a přemýšlel, jakým směrem povedu své hospodaření dál. S manželkou

jsme se nakonec rozhodli zakoupit statek ve Psinicích (máme v těch končinách pole) a zařídit si tam druhou základnu.

Jaké komodity pěstujete?

Základem je pšenice ozimá, řepka ozimá, ječmen jarní, slunečnice, krmná, jilek, hrách, jetelotráva, proso, a hlavně cukrová řepa.

Jak hodnotíš poslední sklizeň a hospodaření?

Výrazně nižší srážky se podepsaly na řepce, která místy nevzešla. Ovšem deště, které přišly v létě, výrazně napomohly travám. Takže krmení pro dobytek máme nadbytek. Se sklizní řepy jsem spokojen. V mezích se snažím i věnovat službám pro nejbližší známé.

Věnuješ se také chovu?

Ano, mám krávy bez tržní produkce. Stádo není nijak veliké, s chovem teprve začínám. Zázemí pro krávy buduji ve Psinicích. Chci se věnovat plemenu charolais.

Jak hodnotíš vstřícnost politiky města a obyvatel k tvému podnikání?

Tak vzhledem k tomu, že sám jsem členem rady města (i přes velký odpor rodiny), bych se nerad k této otázce vyjadřoval. Důležité je, aby každé město podporovalo své místní občany a podnikatele – ať se jedná o půdu, či prodej domů.

Koníčky?

Největším koníčkem je moje práce a na nic jiného vlastně nemám čas. Vzhledem ke svým aktivitám v radě města musím práci dohánět o víkendech, po večerech. Když už nátlak manželky přesahuje únosnou míru, zajedu s dětmi do bazénu, na bowling. Mým snem je létání ultralightem.

A jaké jsou tvoje současné plány?

Jak už jsem se zmínil, snažím se zrekonstruovat statek ve Psinicích, vytvořit tam podmínky pro navýšení stáda. Dále samozřejmě dokoupit půdu, obnovovat strojový park. Samozřejmě že osamostatněním se od pana Antoše se nějaké problémy vyskytly, mojí snahou je tyto těžkosti postupně eliminovat.

Slovo závěrem?

Snad jen aby nám počasí přálo, a vše ostatní už půjde samo. Chci poděkovat zejména své rodině za podporu a pomoc, kterých se mi při realizaci mých plánů vždy (někdy to šlo ztuha) dostalo. A také samozřejmě mým spolupracovníkům, bez kterých by to nešlo. Občanům města Kopidlno rád kdykoliv prodám krmení pro slepice apod. Prosím zároveň, aby byli shovívaví, když při nepříznivém počasí vytaháme bláto na silnici. Vždy se budeme snažit jej co nejdříve odstranit.

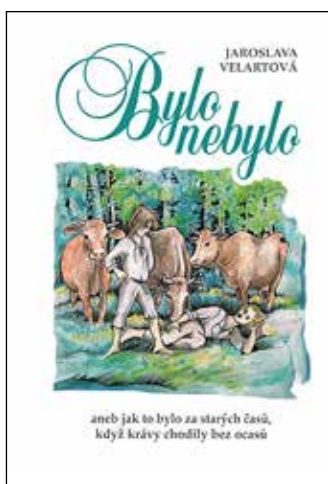
Ptala se Věra Jančová

Bylo nebylo aneb jak to bylo za starých časů, když krávy chodily bez ocasů

Knihovna Kopidlno nabízí k prodeji knihu „Bylo nebylo aneb jak to bylo za starých časů, když krávy chodily bez ocasů“ od autorky Jaroslavy Velartové, za cenu 290 Kč, také je možnost zakoupit si omalovánky ke knize za 15 Kč.

Jaroslava Velartová je spisovatelka, regionální autorka, zároveň ilustrátorka a bývalá učitelka ZŠ Kopidlno.

V knize vystupují postavy skutečné, historicky doložené, a pak ty, o kterých

se dosud žádná zmínka nenašla – prostí vesničané, o jejichž životě příběh vypráví. Dobrodružství Prokopa a Ondřeje se prolíná se skutečnými událostmi konce 16. století i s místními pověstmi, které autorka během let posbírala. Podtitul knihy zní Jak to bylo za starých časů, když krávy chodily bez ocasů. To proto, že se v knížce přibližuje každodenní život na vsi, jak v závěru renesance mohl vypadat.

(rb)

Poděkování

My, dříve narozené pravidelné návštěvnice všech akcí pořádaných KVC Kopidlno, bychom rády upřímně poděkovaly milé, srdečné a usměvavé vedoucí kulturního střediska paní Renatě Holubové a stejně ochotné a vstřícné vedoucí knihovny paní Romaně Bitnarové, za akce pořádané v roce 2017.

Zvlášť děkujeme za krásné předvánoční posezení v knihovně s malým pohoštěním a milým dárkem pro všechny přítomné, které velmi potěšilo.

Přejeme si, ať úsměv z tváře paní Renaty ani paní Romany nezmizí a chuť, nápady a energie vydrží!! Těšíme se na další akce v roce 2018.

Ještě jednou srdečné díky, díky, díky.

Za dříve narozené
Milena Tobiášová a Jiřina Šíťtová

Zprávy ze zahradnické školy

Odborná exkurze do Národního zemědělského muzea

Ve středu dne 17. ledna 2018 jsme podnikli odbornou exkurzi do Národního zemědělského muzea v Praze. Cílem bylo poznat historii rybářství, jednotlivé druhy ryb a ostatní flóru a faunu v okolí rybníků. Odborné exkurze se zúčastnilo jedenáct studentů z různých ročníků oboru Rybářství. Tato expozice využívá audio-vizuální techniky se zapojením

zvukových a animačních technologií, 3D prezentace a rozšířené reality. Dále si pak studenti na vlastní kůži vyzkoušeli obsluhu různých mechanizačních prostředků používaných v rybníkářství. Věřím, že tato exkurze byla příjemným zpestřením studentských let a všichni na ni budou rádi vzpomínat.

Josef Hliněný, učitel rybářství a myslivosti

Na divadelním představení v Nové Pace

Dne 21. února 2018 jsme se vydali do Městského kulturního střediska v Nové Pace na představení „Drahoušku, toužím po tobě...“. Ještě před začátkem hry jsme se seznámili s Davidem Gránským.

Při francouzské komedii jsme se smáli od začátku do konce. Byli jsme nadšeni nejen ze samotných herců (David Gránský, Kateřina Peřinová, Miroslav Hrabě, Charlotte

Doubravová, Ernesto Čekan), ale i z jejich výkonů. Každému jsme předali vlastnoručně uvázanou kytici, kterou jsme jim poděkovali za úžasný zážitek. Využili jsme také možnosti společného fotografování. A kdo chtěl, dostal od Davida Gránského i autogram!

Blanka Koblířová, 4. ročník, studijní obor Rybářství

Dny otevřených dveří v zahradnické škole v Kopidlně

V prosinci, lednu a únoru proběhly v zahradnické škole dny otevřených dveří. Každý z dvoudenních termínů byl vždy svou výzdobou tematicky zaměřen. Před Vánoci výzdoba evokovala vánoční atmosféru, po novém roce zahájení plesové sezóny a valentýnské inspirace. Dny otevřených dveří k návštěvě školy a k získání informací o studiu využili uchazeči z blízkého i širokého okolí. Ti, co to měli nejdál, přijeli z Brna, Nového Města na Moravě, Jablonce nad Nisou nebo Frýdlandu.

Zahradnická škola v Kopidlně patří hodnocením odborných zahradnických svazů mezi pět nejvýznamnějších škol tohoto oboru v ČR. Odborné firmy se na nás stále více obrací se zájmem o naše absolventy. Přestože je o studium ve škole stálý zájem, často nejsme schopni jejich požadavek uspokojit. Návštěvnost letošních dnů otevřených dveří dává naději, že i pro ně budeme mít časem dobře připravené absolventy – zahradníky a rybáře.

Ludmila Šulcová, zástupkyně ředitelky školy

Zprávy ze zahradnické školy

Zlatí, stříbrní a bronzoví olympionici se proháněli zámeckým parkem

Běh 17. listopadu prověřil kondičku nejednoho úspěšného sportovce. První zkušenosti tady sbírali i budoucí úspěšní olympionici. Michal Krčmář a Eva Samková zvítězili mezi nejmladšími žáky. Karolína Erbanová se postavila v roce 2004 na start v kategorii mladších žákyň.

V pondělí 26. února přivezli olympijští medailisté ukázat cenné kovy do Vrchlabí. Romana Sahánková (1. ročník, učební obor Zahradník) si na vrchlabském zámku povídala s Evou Samkovou, Michalem Krčmářem a Karolínou Erbanovou. Z rozhovorů jsme to nejzajímavější upravili do písemné podoby. Celé rozhovory jsou zařazeny na fb Střední školy zahradnické Kopidlno

Eva Samková (snowboardcross), ZOH 2014 – zlato, ZOH 2018 – bronz

Jak nakládáte s volným časem?

Snažím se buď jezdit na koni, nebo jít za ním na vycházku, protože v Dolním Láno- vě mám koně, o kterýho se teď stará ségra. Občas jsem chodila i hrát hokej, ale vypadávaly mi z toho ramena, takže teď už ho moc nehraju. Moc ráda vařím nebo pečú. Čtu si a teď občas ujiždím i na seriálech.

Jaký jídlo máte nejradši?

Vždycky když přijedu domů, tak mi babička dělá kuře na paprice nebo svíčkovou a výbornou bábovku. Jím všechno, co je dobré. Mám období, že je něco oblíbenějšího a něco míň.

Michal Krčmář (biatlon), ZOH 2018 – stříbro ve sprintu

Co je pro vás v biatlonu nejnáročnější?

To je docela záludná otázka. Myslím, že nejsložitější na biatlonu je skloubení všeho dohromady. Skloubit běžecký trénink se střelbou a naučit se to pak přenést do závodu, kde je ještě tlak na psychiku. Je to taková kombinace všeho dohromady.

Jak jste se cítil na stupních vítězů?

To jsou pocity, který nejdu úplně popsat. Jsou to pocity, pro který se člověk snaží najít slova. Já jsem se to snažil nazvat hrdost. Cítil jsem ji, když jsem viděl, jak vlajka stoupá nahoru, a medaili jsem měl na krku. Pomalu mi začalo docházet, že se to stalo a že to bude pravda. Nejlepší bych to asi vyjádřil slovem hrdost.

Karolína Erbanová (rychl bruslení), ZOH 2018 – bronz na trati 500 m

S jakými cíli jste odjížděla na olympiádu?

Měla jsem je hodně vysoké, protože jsem byla čtvrtá ve Světovém poháru, takže jsem na tu medaili pomyslela.

Chodíte ještě hrát hokej?

Nechodím. S tím jsem skončila.

Eva Samková

Michal Krčmář

Karolína Erbanová

Ovocnářské dny ukázaly mnohem víc, než s čím se můžeme setkat ve škole

V Hradci Králové se konaly ovocnářské dny, kterých se zúčastnilo i několik našich studentů. Tato akce byla vícedenní, ale měli jsme tam možnost strávit jen jedno dopoledne.

Cílem bylo ukázat žákům, jak tyto ovocnářské dny probíhají. Hlavním programem dne byly odborné přednášky, které byly například o nových produktech na hnojení a chemické ochraně proti chorobám a škůdcům v sadech, o mechanizovaném průklestu v ovocných sadech nebo o invazních druzích rozšiřujících se po ČR a ohrožujících úrodu ovoce.

Dále jsme si mohli před budovou prohlédnout různé stroje, které mohou výrazně usnadnit práci našich ovocnářů. Všichni jsme pochopili, že ovocnářina se pohybuje na mnohem vyšší úrovni, než se o ní učíme ve škole.

Na závěr bych chtěla říct, že jsem se dozvěděla mnoho zajímavých informací v tomto oboru a jsem moc ráda, že jsem se této akce mohla zúčastnit.

Jitka Eichlerová, 3. ročník, učební obor Zahradník

Zprávy z mateřské školy

Jak to žije v naší mateřské škole

Od posledního vydání KL se v mateřské škole pořádalo valentýnské tvoření s rodiči a tradiční karneval. Máme pro děti zajednána zájezdová divadla, která nás pravidelně navštěvují po celý školní rok.

Nově jsme se zapojili do projektu „Vracíme se do pohádky“, který pro nás každý měsíc organizuje paní Bitnarová z kopidlenské knihovny. Také jsme se zapojili do projektu „Celé Česko čte dětem“. Podstatou projektu je každodenní dvacetiminutové čtení s navazujícím rozbořem čteného textu. Pro nás není každodenní čtení nic nového, ale nově se mohou zapojit i rodiče, prarodiče, ale i široká veřejnost. Každý, kdo má zájem zapojit se do projektu v naší mateřské škole, se může domluvit s paní učitelkou na příhodném čase a termínu. Pro děti je to příjemná změna a zážitek. Budeme se těšit na každého nového předčítajícího.

V novém roce děti absolvovaly v termínu 5.–9. února 2018 lyžařskou školičku ve ski-areálu Máchovka Nová Paka. Děti se také zúčastnily projektu „Pestrá strava bez zbytečné chemie Petry Henychové“. Z tohoto projektu si vám dovoluujeme zprostředkovat recept na zdravou pomazánku. O zhodnocení projektu jsme požádali paní M. Bodlákovou. (am)

Byla jsem požádána vedoucí učitelkou MŠ Bc. Radkou Černovskou, abych celkově zhodnotila projekt „Pestrá strava bez zbytečné chemie Petry Henychové“ z pohledu rodiče, kterého jsem se osobně zúčastnila. Projekt nám do MŠ v Kopidlně přijela osobně představit 12. února 2018 paní Petra Henychová, která dětem velmi hezkým způsobem vysvětlila, proč by měly zdravě jíst.

Z mého pohledu děti s nadšením pozorně poslouchaly a spolupracovaly. Projekt probíhal tak, že děti byly rozděleny do pěti skupin po šesti dětech. Každá skupina měla podle receptu připravit jednu z pěti zdravých pomazánek a na závěr všechny suroviny, které děti použily ve svých receptech, měly nakreslit na čtvrtku. Na konci našeho setkání s paní Petrou Henychovou byly děti odměněny vařečkou a diplomem za aktivní účast v projektu a výrobu zdravé svačinky.

Děti měly možnost samy připravit zdravé pomazánky, například z lučiny, z červené řepy, z čočky, z tuňáka, ze zeleniny a z dalších zdravých potravin, které po dokončení navzájem ochutnávaly společně s učitelkami a některými rodiči, kteří měli také mož-

pokračování ze strany 16

nost se účastnit projektu Pestrá strava a byli nápomocni dětem při výrobě zdravých pomazánek.

Myslím si, že se to všem dětem velmi povedlo a bavilo je vyrobit vlastní chutné jídlo. Negativní reakce na chuť těchto zdravých pomazánek jsem u dětí ani u přítomných rodičů a učitelek nezaznamenala. V každém případě si myslím, že projekt měl u dětí velký úspěch a splnil svůj účel, a věřím, že takových projektů, jako je Pestrá strava, bude více. Rodiče, kteří máte zájem, aby vaše děti jedly zdravě a naučily se i samy připravovat zdravé a chutné jídlo, neváhejte a zapojte se do projektu s námi a uvidíte sami, že vám i vašim dětem se to bude líbit a může to být velkým přínosem pro budoucnost zdravého stravování vašich dětí.

Tímto chci také poděkovat paní Petře Henychové za seznámení s projektem Pestrá strava a budu se těšit na další spolupráci. Děkuji

Monika Bodláková

Tuňáková pomazánka s řepou

Suroviny:

- 2 balení Jaroměřického pomazánkového másla po 150g
- 1 středně velká červená řepa syrová
- 1 plechovka tuňáka ve vlastní šťávě 180–200g
- 2 jarní cibule
- špetka soli

Příprava:

Z tuňáka v plechovce vylijeme tekutinu a pořádně z něj vodu odstředíme. Dáme jej do misky a nastrojíme do ní syrovou oloupanou řepu. Přidáme pomazánkové máslo, nadrobno nakrájenou jarní cibulku, lehce osolíme a vše dobře promícháme.

Kulturní kalendář

Vernisáž výstavy obrazů Jany Drahovalové-Čákové

20. 4. 2018 od 18:00 hodin – malá scéna KVC

Kopicup

1. 5. 2018 od 8:00 hodin – univerzální hřiště Kopidlno

Den matek

13. 5. 2018 od 14:00 hodin – zahrada DPS

Vernisáž výstavy obrazů Jiřího Masáka

2. 6. 2018 od 14:00 hodin – malá scéna KVC

Dětský den a Slavnosti slunovratu

2. 6. 2018 – hřiště FK Kopidlno

Koncert rockových kapel

2. 6. 2018 od 20:00 hodin – univerzální hřiště Kopidlno

Sraz padesátek s kulturním programem

9. 6. 2018 – areál Autoklubu

Zdeněk Izer – Na plný cool

15. 6. 2018 od 19:00 hodin – sokolovna Kopidlno

Koncert v kostele sv. Jakuba Většího

Harfa – Zbyňka Šolcová

Soprán – Eliška Josifová

16. 6. 2018 od 17:00 hodin

Akademie s vystoupením dětí ZŠ a MŠ Kopidlno

22. 6. 2018 – sokolovna Kopidlno

Sraz rodáků a přátel města Kopidlno

23. 6. 2018 od 10:00 hodin – sokolovna Kopidlno

Kopidlenké slavnosti a oslavy 100 let města Kopidlno

23. 6. 2018 od 14:00 hodin – univerzální hřiště Kopidlno

V. ročník Bluegrass festivalu Kopidlno 2018 Memoriál Honzy Macáka

11. 8. 2018 od 14:00 hodin – univerzální hřiště Kopidlno

Předadventní koncert

1. 12. 2018 od 14:00 hodin – kostel sv. Jakuba Většího

Lampionový průvod

1. 12. 2018 od 17:00 hodin

Rozsvěcení vánočního stromu

1. 12. 2018 od 17:30 hodin – náměstí Kopidlno

Mikulášská nadílka

6. 12. 2018 od 15:00 hodin

Lidé v Kopidlně věnovali 7,5 tisíce korun do Tříkrálové sbírky

Ve dnech 5.–7. ledna 2018 proběhla ve městech Jičín, Nová Paka, Hořice, Lázně Bělohrad, Lomnice nad Popelkou a přilehlých obcích Tříkrálová koleda, kterou pravidelně začátkem roku organizuje Oblastní charita Jičín.

Skupinky dětských koledníků rozdávaly radost a požehnání všem lidem, které potkaly či navštívily v jejich domovech. Koledníci zavítali také do okolních obcí. Navštívili např. Ostružno, Veliš, Holín, kde jsou lidé velice štedří a rozdávají mimo finanční dary i něco k zakousnutí, což koledníci velmi ocenili.

Koordinátorka Tříkrálové sbírky za Oblastní charitu Jičín měla v letošním roce na starost 19 měst a obcí, což činí celkem 106 pokladniček. Na svoji práci není sama. Ve větších městech jí pomáhají místní koordinátoři, bez kterých by se tak velká akce nedala prakticky uskutečnit. Za to jim patří velké díky. Pro letošní rok činí celková vybraná částka 393 121 Kč. Oproti loňskému roku to je navýšení o 74 433 Kč. Děkujeme vám všem, kteří jste do pokladniček přispěli. Celkové výsledky najdete na webu Oblastní charity Jičín.

Výtěžek sbírky bude věnován na podporu služeb pro rodiny s dětmi, na dobrovolnické aktivity, na nízkoprahové kluby pro děti a mládež a na individuální pomoc lidem v akutní nouzi. Část výtěžku poputuje na realizaci humanitárních projektů v zahraničí.

Poděkování patří nejen dárčům, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, ať už přímo do pokladničky, či DMSkou, ale také všem malým koledníkům, kteří se sbírky osobně zúčastnili. Také děkujeme jejich rodičům, protože ani bez jejich podpory by Tříkrálová sbírka nefungovala. Děkujeme vám všem!

Šárka Barešová, koordinátorka TKS

Výsledky jednotlivých měst a obcí:

Bříšťany 5 441 Kč
Hořice 35 851 Kč
Jičín 47 708 Kč
Kopidlno 7 590 Kč
Libáň 5 728 Kč
Nová Paka 91 341 Kč
Stará Paka 34 573 Kč
Střevač 3 123 Kč
Úbislavice 13 366 Kč
Vysoké Veselí 2 911 Kč
Lázně Bělohrad 70 722 Kč
Lomnice nad Popelkou 13 453 Kč
Radim 11 000 Kč
Dřevěnice 8 375 Kč
Bradlecká Lhota 3 930 Kč
Veliš 3 211 Kč
Ostružno 2 460 Kč
Holín 7 573 Kč
Železnice 24 765 Kč

Jaká jména byla v Kopidlně oblíbená před stoletím?

Jméno je něco, co je s námi srostlé jako naše vlastní kůže, díky němu existujeme, ovlivňuje nás, a co je zajímavé, dost často se identifikujeme se svými slavnými jmenovci.

Naše jméno však potřebuje péči. Měli bychom dbát o jeho dobrou pověst, někteří se dokonce snaží o jeho zachování, a tak se stává i předmětem dědictví po otci, dědovi či dalších pra- a praprapředcích. K tomu lze ještě podotknout, že dědictví jména v ženské linii, tedy po matce, babičce a tak dále, není až tak časté.

A jak je to se jmény v Kopidlně? Mezi jména, která byla oblíbená před devadesáti až sto lety, patří Marie, Miloslava, Jaroslav, Jaroslava, Jarmila, Helena, Růžena, Lidmila, Alžběta a Bohuslav.

Marie

Maruška, Máša, Máňa, staročesky Maří je jméno biblické, bohužel dodnes nejasného významu. Dnes se opět těší vzrůstajícímu zájmu budoucích rodičů, kteří své dcery oslovují Máša, Majka či Mája. Snad nejznámější nositelkou tohoto jména je Marie, podle bible matka Kristova. Její slavný svátek si připomínáme 12. září.

Miloslava

Za jméno Miloslava vděčí každá nositelka našim slovanským předkům, již ji poctili přívlastky s významem slavná milost (= milost Boha), milá či klidná. Mily, Milušky, Miluše, Milči, Milky, Milunky či Slávky přijímají sváteční gratulace 17. února. Známost sportovkyní pyšníci se tímto jménem je například česká atletka, skokanka do výšky Miloslava Rezková, olympijská vítězka z Letních olympijských her v Mexiku roku 1968.

Jaroslav/Jaroslava

Rovněž slovanská jména Jaroslav a Jaroslava měla svého nositele utvrdit ve slavné síle, bujnosti a velebení jara jako životadárné síly. Jarodové, Járové, Jarky či Jarušky slaví svůj svátek na jaře jen zčásti, mužské jméno je v kalendáři 27. dubna, ženské až první prázdninový den, tedy 1. července. Ze známých Jaroslavů známe jistě herce Jaroslava Marvana, z hereček například dodnes působící Jaroslavu Obermaierovou.

Jarmila

Podobný význam jako jména Jaroslav/Jaroslava byl přisouzen ženě Jarmile. Takovým jménem se pyšnila ta, jež milovala bujnost, prudkost, sílu, a to spojenou s jarem. Ani Jarmilky si však nepřipomínají sílu svého jména na jaře, ale času za mrazu či chladu 4. února. Ze slavných Jarmilek nás možná i dnes napadne jméno další slavné atletky, běžkyně Jarmily Kratochvilové (*1951), která je dodnes držitelkou světového rekordu v běhu na 800 m. Vytvořila ho v roce 1983 v německém Mnichově.

Helena

Helena vděčí za své jméno řečtině, v níž znamená světlo či pochodeň. Na Helenky, Helči, Hely či Heluše bychom neměli s přáním zapomenout 18. srpna. Kdo by neznal třeba zářící Helenu Vondráčkovou? Skrytá nám však zůstávala scenáristka, režisérka, dabérka a interpretky Máničky a Bábinky, postaviček neodlučitelně spjatých se Spejblem a Hurvínkem, Helena Štáchová. Svým hlasem vnášela jako pochodeň světlo a teplo do mnoha dětských duší.

Růžena

Původ jména Růžena nebude těžké uhodnout. Ano, pochází od slova růže, růžová, odvozená je

však od cizích jmen pocházejících z latinského základu Rosa. Odtud pak vznikly podoby jmen Róza či Rozálie (i Rosálie). Většinu z nás nejspíš napadne pohádková nositelka, princezna Růženka, přesněji řečeno Šípková Růženka. Růži darujte Růženkám na jejich oslavu dne 13. března, růžičku však utrhnete toho dne nejspíš jen v květinářství.

Lidmila/Ludmila

Lidmílek mezi námi mnoho nechodí, pokud tedy nějakou znáte, pospíchejte jí jako vzácnému jmennému květu poblahopřát dne 16. září. Jedná se však o variantu častějšího jména Ludmila, jež má být oslavována tentýž den. Lídy, Lidušky, Lidky, Ludmilky, jak jejich tvar napovídá, by měly být po jeho vzoru „lidu milé“. Mezi Lidmilkami vyniká například pedagožka a psycholožka Lidmila Vášová. Ludmilám bylo a možná dosud je přidělováno jméno na počest svaté Ludmily, babičky slavného knížete Václava, jenž byl rovněž prohlášen za svatého.

Alžběta

Výrok „Bůh je má přísaha“ je motto k hebrejské-

mu jménu Elíšebah, z něž vznikla česká Alžběta. Nejčastější domácké varianty jsou především Běta, Bětka či Bety, které navštívte v jejich sváteční den 19. listopadu. Za jednu z nejmocnějších ze všech Alžbět můžeme považovat anglickou královnu Alžbětu I. (1533–1633).

Bohuslav

Možná vám nedá mnoho práce, abyste v Kopidlně potkali hošíčka, kluka, mladíka či muže jménem Bohuslav. Staří Slované provolávali přidělením tohoto jména myšlenku „budiž bohu sláva“. Bohuš, Bohun, Bohoušek, Boža, Božek či Slávek pozvedá sklenku na svou oslavu 22. srpna. Čest svému jménu dělal například Bohuslav Balbín (1621–1688), český literát, historik, zeměpisec a pedagog, či hudební skladatel Bohuslav Martinů (1890–1959).

V příští části tohoto seriálu o jménech v Kopidlně se budeme zabývat rovněž otázkou „Jak se může-
me či nemůžeme jmenovat?“ (ip)

Zdroj: Knappová, M. *Jak se bude vaše dítě jmenovat*. Praha: Academia, 1999.

23.6.2018

2018

KOPIDLENSKÉ SLAVNOSTI

Oslavy 100 let města

14:00 Zahájení slavností

14:30 – 15:30 Cimbálová muzika Alexandra Vrábela

15:45 – 16:00 Vystoupení tanečně pohybového kroužku Tornádo

16:10 – 16:35 Brémští cirkusanti

17:00 – 18:00 Jakub Smolík

18:15 – 18:45 Romeo a Julie

19:00 – 19:30 Škola žonglování

19:30 – 20:30 Dalibor Janda a Jiřina Jandová

21:00 – 21:30 Retro disco

21:30 Ohňové akrobatické divadlo – Půlnoční cirkus

22:00 Ohňostroj

22:15 – 01:00 Retro disko

Sraz rodáků a přátel města Kopidlno / 10:00 hodin Sokolovna Kopidlno
Dny otevřených dveří:
ZŠ a MŠ Kopidlno / Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno / Městský úřad Kopidlno
Víceúčelová sportovní hala / Zámecký skleník

V rytmu první republiky...

Plesem města Kopidlno, který se konal v sobotu 24. února 2018, odstartovaly oslavy stého výročí vzniku samostatného Československa a výročí 100 let města. Celý večer se nesl v duchu první republiky. Mnozí návštěvníci se představili v elegantních šatech této doby. Při příchodu byli hosté vítáni tradičně pro tuto dobu solí a chlebem od krojované oděné slečny. Ples byl zahájen předtančením, kdy své taneční umění představil pár Viktor Kavka a Pavlína Čechová a Jan Vávra a Valerie Kavková, který je párem nejvyšší výkonnostní třídy (B) v kategorii Junior 1 a patří k nejlepším v České republice.

Po předtančení následovala krátká módní přehlídka ve stylu první republiky, s podtóny hudby této doby. Skvělá byla opět kapela Nine Orchestra, nacvičila jen a jen pro kopidlenký ples skladbu „Ta naše písnička Česká“ od Karla Hašlera, která ples zahajovala.

Poděkování organizátorů plesu města Kopidlno patří Andree Kiššové a jejímu Vintage obchůdku za zapůjčení modelů a choreografii módní přehlídky. Cukrárně paní Knížkové za zapůjčení stolečků a židlí. Zahradnické škole Kopidlno za překrásnou stylovou výzdobu.

(rh)

MEGA KONCERT
DALIBOR JANDA
 a kapela PROTOTYP

Riká si Hurikán **65**

Exkluzivní host:
Jiřina Anna Jandová a další hosté jako překvapení

Universální hřiště, ulice Smutná, KOPIDLNO
 23. 6. 2018 v 19:00 hod.

Kde jsi | Hurikán | Padá hvězda | Vchází bez vyzvání | Hráli jsme klíčkovou
 Žít jako kaskadér | Oheň, voda, vítr | Tisíckrát krásnější | a další známé hity...

Děkujeme sponzorům plesu

- AGROTEST
- AKORD Ing. Lubomír Luks
- ALBzahrady – Ing. Petra Albrechtová
- AVEFLOR, a. s., Budčeves
- BAR REX – Prekslová Věra
- Benda Aleš
- BENKO, s. r. o.
- COPPEX, spol. s r. o.
- CUKRÁRNA Vladimíra Knížkové
- FK Kopidlno, z. s.
- Havlíkův dvůr – Josef Havlík
- Kopidlno FVE, s. r. o.
- KOSMETIKA – Tučková Lenka
- Kubištová Lucie
- KŮRANA, v. o. s., Sedliště
- Malířské a natěračské práce – Strnad Libor
- Manželé Jaklovi
- MASÁŽE – Stáňa Skřivánková
- Město Kopidlno
- NejLes
- NOVINOVÝ STÁNEK a PAPIRNICTVÍ Chalupníčková Věra
- OVOCE ZELENINA Pavlína Janstová
- PEDIKÚRA – Purmová Hana
- Petr Soukup – Gastop, s. r. o.
- Pišl Jiří
- Preksl Pavel
- Restaurace U Tomáše
- Revize elektrických zařízení a rozvodů – Purma Miroslav
- RYBÁŘSTVÍ Chlumec nad Cidlinou
- SALON LILIE – Rozsypalová Miroslava
- SKS, s. r. o., Jablonec nad Nisou
- SOUKROMÝ ZAHRADNÍK – Peřina Jaromír
- Stacionář Kamarád
- Statek Ledkov – Helena Švermová
- SVI AJAK services, s. r. o.
- Ševr Jan
- Ševrová Kateřina
- Tanečková Kateřina
- ÚČETNICTVÍ – Margita Gottwaldová
- Včelař – Maxa Josef
- VIS Vodohospodářsko-inženýrské služby, s. r. o.
- Zahradnická škola Kopidlno
- ZEPRIS, s. r. o.
- ZO ČSV Kopidlno, o. s.
- Žižka Karel

Nový osadní výbor Drahoraz se představuje

V Drahorazi (místní částí Kopidlno) byl zřízen osadní výbor jako orgán zastupitelstva města, a to v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, v listopadu 2000. Členy se tehdy stali občané přímo oslovení starostou města Kopidlno nebo ti, které někdo doporučil. V roce 2010 bylo členství všech ukončeno a budoucí členové nového osadního výboru byli poprvé navrhováni v anonymní anketě přímo místními občany v době probíhajících voleb do městského zastupitelstva. Tehdy byli v souladu s výše uvedeným zákonem a dále na základě usnesení z 2. zasedání Zastupitelstva města Kopidlno, konaného 13. 12. 2010, osloveni občané s nejvyšším počtem hlasů, kteří souhlasili s členstvím. Protože jsou osadní výbory v částech Kopidlno zřizovány na dobu neurčitou, fungoval tento osadní výbor Drahoraz do roku 2017 ve složení: Josef Havelka, Ivana Masáková (předsedkyně), Eliška Plachá, Lidmila Spáčilová a Vladimíra Vohnoutová. Z důvodu rezignace předsedkyně přistoupilo zastupitelstvo města na podzim roku 2017 k nové anketě, která se konala ve dnech 20.–21. října, tedy v době konání celostátních parlamentních voleb.

Ankety na členství v osadním výboru Drahoraz (OVD) se zúčastnili 23 obyvatelé, kteří zároveň přišli k volbám, každý z nich mohl navrhnout maximálně pět obyvatel trvale žijících v Drahorazi. Po sečtení hlasů obdrželo nejvíce těchto 5 místních občanů: Lidmila Spáčilová, Zdenka Gláserová Lebedová (obě po 15 hlasích), Vladimír Letko (12 hlasů), Stanislav Hrdý (8 hlasů) a Květa Danišová (7 hlasů). Těchto pět občanů s největším počtem obdržených hlasů bylo poté postupně osloveno městem Kopidlnem, zda se svým členstvím souhlasí. Protože všichni oslovení souhlasili, mohla se 4. ledna 2018 uskutečnit jejich první společná schůzka. Na ní mimo jiné vybrali členové mezi sebou předsedkyni – Lidmilu Spáčilovou. Pokud to shrneme, jsou v současném osadním výboru čtyři noví členové a jedna členka, která působila již v předchozím osadním výboru. L. Spáčilová pak byla jednomyslně zvolena předsedkyní OVD i kopidlenkým zastupitelstvem na veřejném zasedání 19. února 2018.

Členové OVD se sami představují prostřednictvím pěti otázek, které jim všem byly položeny:

1. Jak dlouho žijete v Drahorazi a odkud pocházíte?

2. Co vás do Drahorazi přivedlo (v případě, že nejste starousedlík)?

3. Jak se vám v obci žije společensky, co se vám tady líbí a co zde vidíte pozitivního?

4. Co se vám na Drahorazi naopak nelíbí a proč jste souhlasil/a s členstvím v osadním výboru?

5. Co vzkážete svým spoluobčanům, kteří vám dali svůj hlas v anketě?

Odpovídá Lidmila Spáčilová, čp. 45:

1. V Drahorazi žiju 36 roků. Pocházím z malebné vesnice Čistá u Horek, okres Semily.
2. Do Drahoraze jsme přišli za prací a bytem.
3. Naše rodina je spokojená. Do doby, než jsem šla do invalidního důchodu, jsem pracovala v kravíně. Dříve tu bylo veselejší, plesy, zábavy, pálení čarodějnic, dětské dny. Dnes je tu smutno. Drahoraz je hezká vesnice, máme tu krásný kostel, bohužel neudržovaný, společenský život žádný.

4.–5. Do osadního výboru jsem byla zvolena a další členové jsou skvělí a mají zájem o Drahoraz. Společně bychom si přáli, aby se obnovily tradice, a máme nápady, jak naši vesničku zkrášlit, a děkuji všem, kteří mně dali hlas. Myslím si, že osadní výbor je složený z lidí, kteří mají zájem o dění v Drahorazi.

Odpovídá Květa Danišová, čp. 28:

1. V Drahorazi bydlím od roku 2007. Předtím jsem bydlela v Praze, kam jsem se přestěhovala ze severní Moravy z města Třince, odkud pocházím.

2. Do Drahorazi jsem se dostala v souvislosti s možností koupit zde rodinný dům, jelikož jsme s manželem chtěli koupit dům v klidném prostředí v blízkosti lesa, což se nám tady splnilo.

3. Společenský život v obci zatím vidím jako velmi střídmy a myslím si, že by bylo dobré uskutečnit nějaké společenské akce, jako například probíhají v obci Pševs (sousedské posezení atd.). Přesto se mi zde žije vzhledem k dobrým sousedským vztahům dobře, což hodnotím pozitivně.

4. Nelíbí se mi malý zájem o zvelebování obce Drahoraz ze strany Městského úřadu Kopidlno, což mohlo souviset s malým tlakem na odpovědné osoby, aby se investovalo více financí.

S členstvím v osadním výboru jsem souhlasila proto, že se společně s ostatními členy výboru chci podílet na zlepšení společenského života v obci.

5. Mám zájem podílet se na zvelebování naší obce jak po stránce vizuální, tak i v rámci zlepšování sousedských vztahů. Dále se budu aktivně podílet na plánování a uskutečnění společenských akcí v obci. Víím ale, že to nedokážeme sami jako výbor, a proto věřím, že se do toho zapojí i ostatní občané obce.

Odpovídá Zdenka Gláserová Lebedová, čp. 37:

1. Žijeme zde trvale od roku 2010, ale už od roku 2006 jsme tady pobývali a rekonstruovali domek k bydlení. Pocházím ze severní Moravy, z města Brušperk v okrese Frýdek-Místek.

2. Na Jičínsko nás přivedla náhoda – hledali jsme v širším okolí nemovitost k bydlení, která by se nám líbila a vyhovovala našim pracovním nárokům, a našli jsme ji v Drahorazi.

3. Znáám se s okolními sousedy, občas se s místními setkáváme a pozdravíme v kostele, na hřbitově nebo se jen tak na chvíli sejdem. Kvůli pracovnímu vytížení nemám příliš času na společenský život, ale mám ráda ten zdejší relativní vesnický klid, působí na mě atmosféra duchovně kdysi silného poutního místa kostela s kaplí Božího hrobu a prospěšné je, že zde byla kopidlenkou farností obnovena většina tradičních poutí, které se zde v minulosti konaly. Pozitivní je také komunikace mezi lidmi, která zde probíhá a je podle mě základem k dobrým mezilidským vztahům.

4. Je zde mimo jiné například potíže s opakovaným poukazováním na problémy, které zde jsou a léta nejsou řešeny, také někdy nedostatečná nebo nekonkrétní informovanost ze strany města Kopidlno (rozhlas není v některých částech obce prakticky vůbec slyšet, a tak nemůže funkci informátora plnit). Osobně mě velmi mrzí neutěšený stav centra obce – dominanty kostela s barokní kaplí, zvonice, také areál hřbitova s okolím a nedaleko stojícím křížem, dále nejasná budoucnost jediné pamětní desky pořízené obcí na domě, který je v soukromém vlastnictví a hrozí zřícením, a neexistence většího obecního prostoru v centru obce, vhodného pro setkávání občanů pod širým nebem. Když se v této souvislosti zamyslím nad rozpočtem města, který má letos hospodařit s příjmem více než 14 milionů, a z toho mají být letošní výdaje na Drahoraz jen 50 tisíc, je to velký nepochopitelný poměr, který bude potřeba co nejdříve upravit ve prospěch Drahorazi a zdejšího obecního majetku.

S členstvím v OVD jsem souhlasila, abych se také více seznámila s lidmi, kteří zde žijí a pracují, a také s těmi, kteří můžou a mají zdejší problémy skutečně řešit, tedy se zaměstnanci a vedením města Kopidlno. Navíc jako kronikářka obce Drahoraz potřebuji mít přehled o aktuálním dění nejen v Drahorazi, ale také v Kopidlně.

5. Spoluobčanům přeji pevné nervy a trpělivost s námi členy OVD a také je prosím o sdílení poznatků o obci a jejích obyvatelích – nejen těch současných, ale rovněž těch minulých, které mě zajímají nejen z kronikářských důvodů, ale i z profesních.

Odpovídá Stanislav Hrdý, čp. 39:

1.–2. Žiji v Drahorazi 51 let a pocházím z Drahoraze. Jsem starousedlík.

3. V obci se mi žije dobře a věřím, že to bude ještě lepší.

4. V Drahorazi se mi nelíbí to, že občané žalují jeden na druhého. S členstvím v OV jsem souhlasil, abych mohl komunikovat s městským úřadem.

5. Že děkuji.

pokračování ze strany 20

Odpovídá Vladimír Letko, čp. 11:

1. Od roku 2008, tj. deset let. Pocházíme z Jičína.

2. Hledali jsme nemovitost dostatečně velkou, která by sloužila jak k bydlení, tak i koníčkům. Také proto, že jsme mysleli, že na vesnici se žije lépe a družněji.

3. K této otázce se nevyjadřuji, jelikož bych nebyl slušný.

4. Absolutní nezáměr lidí o dění v obci. Chtěl bych se podílet na změně.

5. Aby se probudili a snažili se o zlepšení mezilidských vztahů. Tato obec se starousedlíky je neustále ve vleku jejich bývalého zaměstnavatele, tj. Státního statku, který za ně vše řešil, o vše se postaral. V tomto žijí neustále, a když je chcete zapojit do jakékoli činnosti, slyšíte od nich jen jejich vzpomínku, jak to statek zařídil.

V některém z příštích čísel KL bychom se věnovali činnosti OVD, tedy zápisům ze schůzek, jednáním s pracovníky MěÚ Kopidlno a s vedením města. Pokud budou jakékoliv požadavky, připomínky či podněty k nějaké záležitosti týkající se obce Dra-

horaz, neváhejte se na kteréhokoliv člena osadního výboru obrátit osobně či (později) prostřednictvím kontaktů na webových stránkách města Kopidlno (jsou v přípravě). Kromě webových stránek by se aktuální informace OVD měly v budoucnu objevovat i na úřední vývěsce v Drahorazi.

Letošní první akcí v Drahorazi, plánovanou osadním výborem, bude *Pouťové posezení*, které by se mělo konat odpoledne a navečer v sobotu 30. června (pouť slavíme na sv. Petra a Pavla 29. 6.). Uvítáme jakoukoliv podporu, pomoc i nápady!

*Za osadní výbor Drahoraz připravila
Zdenka Gläserová Lebedová*

Divoká zvěř a my: proč zvířata prchají před člověkem?

Bílý daněk, naše mlýnecká živoucí legenda.

V našich lesích se vyskytuje celá řada divokých zvířat, jako například srny, daňkové, lišky, kuny lesní a skalní, divoká prasata, jezevci, veverky, či dokonce psíci mývalovití. Co ale způsobuje to, že všichni jmenovaná zvířata prchají před člověkem?

Už od dávných časů lidé les využívají z nejrůznějších důvodů, kvůli získávání dřeva, úkrytu před nepřátele atd. Jenže les je také už dlouho využíván k lovu. První „hony“ se pořádaly již od chvíle, co člověk začal k pohybu využívat pouze dvě nohy.

V té době proběhla hromadná migrace z Afriky, směrem do Evropy. Evropa poskytovala obrovské množství zvěře, která se nabízela lidem jako alternativní zdroj potravy, a tak ji člověk začal lovit. Od té doby už ale uplynulo spousta času, avšak lov je v našich lesích přítomen stále. Za tu dlouhou řadu let se divokým zvířatům prakticky vepsalo do genů, že člověk působí bolest a to, co mají cítit při pohledu na něj, má být strach. Proto všichni ten útěk a panika, bojí se, že jim ublížíme anebo je zabijeme...

Jak ale docílit toho, abychom se ke zvířatům dostali co nejbližší bez zbytečného plašení? Odpověď je jednoduchá, stačí využít ZVĚDAVOST. Tuto vlastnost mají zvířata vžitou tak jako my lidé. Až tedy uvidíte někdy například srnu (samozřejmě nesmí být na druhé straně pole), tak je nejlepší nehýbat se, snížit se, například si sednout a být potichu. Zvíře sice strach pocítí, ale ne v takovém rozsahu, jelikož zvědavost je prostě mocnější!

*Napsala a vyfotografovala
Nikola Lhotáková*

A další obyvatelé mlýneckých lesů.

Tábornický rok 2017 v Bukvici

Jaro je v plném proudu, zahrádky zdobí první květy a do probouzející se přírody vyrážejí cyklisté i pěší, aby si dopřáli plnými doušky jarního slunce. Také přípravy letošního letního tábora v Bukvici jsou už v plném proudu. Táborová hra je připravena a řeší se detaily jednotlivých her a etap. Letos to bude trochu sci-fi. O tom nás přesvědčuje i název táborové hry – Návrat z hvězd aneb setkání třetího druhu. Ale do myšlenek a nápadů příprav občas proniknou vzpomínky na rok minulý, chcete-li do nich se mnou nahlédnout, tak pojďme na to...

Lichožrouti

Už se vám někdy stalo, že jste nemohli najít jednu ponožku? Pokud se to stane občas, je to náhoda a později se ponožka najde a celkem pravidelně ve chvíli, kdy jste tu lichou vyhodili, a tak chťic nechťic vyhodíte následně i tu druhou. Větší problém ale nastává, když se ponožky ztrácí pravidelně. To asi máte doma lichožrouti! Že nevíte, co to je. Já to nevěděl taky, a tak mi to začátkem května loňského roku vysvětlily na víkendovce v Bukvici děti. Pro vás, kteří nemáte doma děti, čerpám z internetu: Lichožrouti jsou malí tvorové, kteří žijí s námi lidmi a mohou za to, že lidstvu z každého páru ponožek vždy zůstane jen jedna – lichá. Ponožkami se totiž žijí!

A tak děti po celý víkend vyráběly plyšáky z ponožek, hry a soutěže probíhaly ve znamení ponožek... Několik málo výjimek by se našlo. Třeba když se vyráběly jehelníčky, zvonkohry, obrazy. Zkrátka zase jeden z vydařených společných víkendů.

Znamení Lorety

V červenci pak proběhl tábor, kterého se zúčastnilo čtyřicet dětí. Celotáborová hra se jmenovala Znamení Lorety a nám, co jsme program připravovali, šlo zejména o to, aby děti poznaly nejbližší okolí místa, kam jezdí tábořit. Tábor pro nás vedoucí pravidelně začíná o den dříve, než převezmeme děti. V tomto čase doladíme program, nakoupíme zásoby, rozmístíme stany podle našich potřeb, postavíme stan pro postiženého Jirku a jeho asistentku, zkontrolujeme a případně opravíme potrhaneč plachty či nefunkční zapínání stanů. Letos se nám to zpestřilo ještě tím, že v posledním den předchozího běhu odmítl fungovat bojler, a zkuste sehnat nový v sobotu odpoledne. To je podle našich zkušeností téměř nadlidský úkol. Obchodní domy v Boleslavi, prodejny a známí po Jičíně, nikde jsme nepochodili. Až jsme uspěli v Horkách u Staré Paky, kde byli ochotni otevřít v sobotu v pozdním odpoledni prodejnu a bojler nám prodali. Tak jsme posbírali peníze, které jsme měli u sebe, a vyrazili směr Horka... Už byl večer, když se nám podařilo odmontovat starý a nainstalovat nový bojler. Hurá, děti mohou zítra dorazit, vše je připraveno.

Táborová hra prověřila šikovnost dětí při zapalování ohňů, výrobě loučí, zahrály si na geometrii. Je pravda, že posledně jmenovaná hra se příliš nepovedla. Děti, když si připravovaly pomůcky, nebyly až tak přesné, a tak se jeden z fragmentů nepodařilo najít. Nezbylo, než aby situaci zachránili vedoucí, protože bez něho bychom nemohli v táborové hře pokračovat. Naopak se povedla hra na Střevečském rybníce. Pro každý oddíl jsme těsně pod hladinu umístili PET lahve. Dva členové oddílů nastoupí do člunu. Další hráči jsou rozmístěni do vymezených prostor na břehu a podle dohodnutých pravidel vytvoří průsečík, do kterého

reho navádějí hráče na člunu. Zde musí hledat pod hladinou PET lahev s indicií, kam jít pro další fragment. Třem týmům se to povedlo v relativně slušném čase. Čtvrtému družstvu se splnit úkol nepodařilo a muselo jej získat v náhradní soutěži, za veselé asistence ostatních táborníků... V rámci programu navštívily děti Loretu, svatou trojici a kostel v Ostružně, Svatou Annu, Střeveč s krásnými historickými hodinami, Křelinu a v neposlední řadě i významná místa v samotné Bukvici. Tábor se zřejmě líbil, protože někteří jeho účastníci šli s námi po čtrnáctidenním oddychu do toho znovu...

Kdo přežije?

Tentokrát šlo pro nás všechny o experiment, kdy jsme věděli, že může být skvělý nebo naopak skončit velkým fiaskem... Poprvé jsme zkusili uspořádat tábor pro věkovou kategorii třináct až sedmnáct let v délce jednoho týdne. Původně se přihlásilo dvacet odvážlivců z řad dětí. Někteří postupně z různých důvodů odpadávali, až zůstala hrstka čtrnácti statečných, kteří do toho s námi šli. Možná některé z odpadlíků odradil samotný název a téma tábora, které zněly „Kdo přežije?“

Názvu odpovídal i samotný program. Hned po příjezdu jsme šokovali táborníky, když jsme jim zabavili všechny věci a informovali je o skutečnosti, že když si nepostaví teepee, nemají kde spát. Los rozhodl, že v jednom týmu bude pět děvčat a dva kluci a ve druhém že to bude přesně naopak. Stavění teepee byl na začátek těžký úkol, ale za pomoci části vedoucích se dílo podařilo. Když bylo připraveno bydlení, teprve nyní směli táborníci ke svým batohům, kde si vzali spacáky a deky

potřebné ke spaní a další tři věci podle svého uvážení. Že se najde táborník, který ke svému dalšímu pobytu nutně potřebuje hřebec, kartáček na zuby a deodorant, nás lehce šokovalo. A pak už zase nevycházeli z údivu táborníci, když se třeba dověděli, že obdrží jedno jídlo denně, a to zpravidla oběd. Další jídla si budou muset připravit vlastními silami v kotlíku z potravin, které získají pomocí „potravinových lístků“. Je pravda, že jsme zrušili ranní rozcvičky, ale víc než rozcvička rozproudilo ranní sbírání potravinových lístků v prostoru tábora, protože kdo zaváhal, neměl z čeho vařit. Jak se týmy řídily z příbytků při zapískání budíčku, to byla radost pohledět. Nutno podotknout, že každé ráno táborníci alespoň něco našli. Ale je také pravda, že tým s převahou kluků za celý týden nenašel ani zrno soli a výměnný obchod s touto komoditou ze strany děvčat jaksi nefungoval.

Také vaření první večere v kotlíku se protáhlo a byly nutné rady vedoucích, aby nám táborníci hned první den neumřeli hladu. Po více než třech hodinách se dílo podařilo a to už se blížil večer a my potřebovali zasednout k první kmenové radě a poprvé roztočit kolo osudu. Ono to totiž bylo tak, že tým, který vyhrál táborovou hru dne, získal pro každého člena týmu věc navíc, kterou si mohou vzít ze svého batohu. Naopak tým, který prohrál, se sešel na kmenové radě. Tam tým rozhodl o jednom ze svých členů, který přistoupí ke kolu osudu a vylosuje si handicap pro příští hodiny. A tak jsme mohli vidat táborníky s páskou přes oko, táborníky svázané k sobě provazem a dalším omezením, tak jak rozhodl osud.

Do některých laskomin se táborníkům nechtělo

Pro táborníky jsme připravili zvláště vypečené hry. Třeba taková týmová honička, při které nese tým třímetrovy rukáv naplněný pískem. Kdo už nemůže dál běžet, odstoupí a zátěž se pro zbývající členy zvýší. Tým kluků tuhle soutěž vyhrál, ale děvčata bojovala statečně. Nebo Hanojská věž, kterou tvoří pneumatiky různých velikostí, jejímž základem je zadní pneumatika od traktoru. I tady musely týmy kromě zapojení mozku použít i svaly.

pokračování ze strany 22

Překvapivě dlouho, vzhledem k tomu, že většina táborníků už s námi několik táborů absolvovala, trvalo přepálení provázku mezi dvěma tyčemi ve výšce cca jednoho metru. Nakonec jsme museli táborníkům trochu poradit, jak se s úkolem vypořádat. Ukrytí člena svého týmu ve vymezeném prostoru se povedlo. Holky ukryly svého spoluhráče tak dokonale, že kluci po něm téměř šlapali, a stejně ho nenašli. Moc hezké na kroužení bylo i pojídání „laskomin“ ukrytých pod miskou. Šlo o úkol, kdy každý táborník přistoupil k talířku, odkryl misku a to, co bylo pod ní, co nejrychleji snědl. Řeknu vám, že čtvrtka citrónu byla ještě tou lepší variantou. Do kousání listů kopřivy, syrových mořských potvor nebo vajíčka vařeného natvrdo obaleného v pálivé paprice se moc táborníkům nechťelo.

Jedním z úkolů, na který jsem se osobně těšil, bylo sledování východu slunce. Ve tři hodiny ráno jsme vzbudili táborníky, poprvé se dostali ke svým

zážitky. I když se letos podobný typ tábora nepřípravuje, určitě si zaslouží si ho někdy zopakovat. Tedy, bude-li ze strany dětí zájem...

Kdo si hraje, nezlobí

Poslední akcí v roce 2017 pro děti byla víkendovka na přelomu září a října. Název hovoří za všecko: „Kdo si hraje, nezlobí“. Byl to víkend plný her a soutěží. Protože nám počasí přálo, mohly se konat v lese nebo na hřišti. Po ránu, když byla ještě rosa, a večer děti tvořily. Největší úspěch měly smršťovací obrázky. To se na speciální fólii nakreslí základní tvar obrázku černou fixou. Děti si podle své fantazie obrázky vybarvily a vystříhaly. V troubě jsme pak pozorovali okýnkem, jak se fólie kroutí a náhle odskočí a mnohonásobně změní velikost. Výsledkem je miniaturní figurka zvířátka, pohádkové postavy a podobně. Nebo se na speciální fólii rozmístí plastové korálky podle fantazie dětí. Vzniklý obrázek se nakonec zažehlí. Plast se částečně roztaví a zapeče. Tím vzniknou zajímavé obrázky. Když děti zvládly techniku, vznikala doslova umělecká díla.

batohům, aby si do nich zabalili osobní věci, celty, tyče a kolíky. Ve čtyři ráno odchod z tábora a za tři čtvrtě hodiny už sledovali krásný úkaz východu slunce z vrcholku Veliše. Ten pohled byl skutečně úchvatný, i když trval jenom několik minut. Pak už slánil dolů. Na hřišti v Podhradí proběhla snídane v trávě a pak se táborníci pěšky přemístili do kempu v Sobotce. Tady si z vojenských celt postavili přístřešky a mohli si chvíli užít místního koupaliště. Večer pak jsme sledovali západ slunce z ochozu Humprechtu. Protože nás čekalo ještě mnoho dalších úkolů, rozhodli jsme se, že táborníky zpět do Bukvice odvezeme auty.

Táborové dny rychle ubíhaly, a než jsme se nadáli, týden uplynul a naše společné dobrodružství končí. Nakonec se ukázalo, že přežili všichni, táborníci i vedoucí. A navíc obohaceni o skvělé

Vstříc novým zážitkům

Tak tohle byl rok 2017 pro nás dospěláky, a hlavně pro děti v táborové základně v Bukvici. Pro letošní rok připravujeme minimálně jeden víkendový pobyt. Tábor proběhne ve druhé polovině července a přihlášky jsou k mání na našich webových stránkách: machulino.unas.cz. V termínu 23.–26. srpna se uskuteční další experiment. Setkání bývalých táborníků ve věku 30+ pod názvem: „Od Štikova po Bukvici aneb jak jsme tábořili“. Pokud se některé z jmenovaných akcí chcete zúčastnit, neváhejte a napište na e-mail machula.j@seznam.cz. Dovíte se podrobnosti. Kapacita v Bukvici není neomezená.

O zážitky z loňského roku a plány na rok letošní se s vámi podělil Jiří Machula

Rybáři: Východočeská zimní zátěžová liga v Kopidlně

V sobotu 10. února 2018 proběhl první závod v rybolovné technice za účasti 22 závodníků z 5 organizací z VUČS, a to Třebechovice pod Orebem, Jaroměř, Košťálov, Havlíčkův Brod a Kopidlna. Závod proběhl v těchto disciplínách: 2x aremberg, 2x skish zátěž a boční hody na malou plachtu 5+5. Pro děti mimo závod byl k dispozici simulátor lovu ryb a laserová střelnice (zapůjčeno od rady ČRS) a občerstvení pro všechny účastníky. Bohužel důsledkem chřipkové epidemie byla účast o něco nižší, než bylo původně přihlášeno (37 dětí).

Za pořadatele Zdeněk Novotný, ČRS, z. s., MO Kopidlna

Pokácení jasanů v Mlýnci

Vzrostlé jasanu v špýcharu v Mlýnci byly pokáceny. Jejich proschlé větve ohrožovaly místní obyvatele i chalupáře. Místo je nyní vyčištěno a uklizeno. (kl)

Historie rodiny Vaňkových, kopidlenských lékárníků

Protagonisté jsou PhMr. Josef Vaněk 1890–1965 (dále jen JV) a PhMr. Eva Vaňková 1922–2009 (dále jen EV).

JV se narodil po pěti holčičkách čtyřicetileté matce, do velmi skromných poměrů v Neveklově, poblíž Benešova. Tam okolo žili po několik pokolení všichni jeho předkové z obou stran.

Otec byl hajným v konopištských lesích arcivévody d'Este a s tím měl JV jako kluk spojených několik humorných zážitků. Do školy chodil většinu roku bos. A blízko to příliš moc nebylo. Vysokou školu v Praze absolvoval s enormním vypětím celé rodiny, protože si to rodiče tak přáli. Tři žijící sestry se proto skládaly na veškeré náklady jeho studia – stravu, bydlení a ošacení + učebnice. Nakonec to všichni společně dotáhli až k jeho promoci.

Prakticky hned nato vypukla 1. světová válka a JV narukoval. Pracoval většinou ve vojenských nemocnicích. Dlouho ve Vídni, ale také mám od něj na památku pozdrav až z Mariboru.

Vojenskou službu ukončil roku 1920. Jíž za studií propadl divadlu. Ochotnický hrál a poznal tak asi mnoho zajímavých žen (soudím dle fotografií). Byla mezi nimi i Popelka Biliánová, ale jen jedna byla ta pravá. Jmenovala se Františka, ale protože ji JV poznal, když hrála Lidušku, celý život jí jinak neřekl. Jeho nastávající na tom byla hmotně ještě hůř než JV. Žila jako sirotek u pěstounky a k svatbě (1919) od ní dostala peřiny a poučení, že je musí vrátit, až si našetří

na vlastní. Před svatbou spolu chodili aspoň 5 let. Válka jim život dost zkomplikovala...

V manželství se jim narodily 4 děti. Nejstarší syn jim zemřel už ve třech letech. Druhá byla EV, pak syn PhMr. Čestmír Vaňk, nar. 1925. Žije dodnes v Hradci Králové. Poslední se narodila Ludmila, dnes Pálková, nar. 1929, dnes žijící ve Zlíně.

Proč se JV s rodinou ocitají v Kopidlně? Dozvěděla jsem se, že JV pracoval po propuštění z armády v lékárně na Václavském náměstí v Praze, ale nemohl s ženou a druhým dítětem na cestě najít vhodné levné bydlení, a tak si dal inzerát, požadoval místo lékárníka s bytem, a odpověď dostal z Kopidlna, o kterém nikdy neslyšel. Přesto se nastěhoval s rodinou do domku v zahradě, který stál za lékárnou, a nastoupil do práce zde, a zůstal do smrti. EV se narodila ještě v Praze.

Doloženo mám, že r. 1923 JV s místní obchodnicí pí Terezií Novákovou zakládá v Kopidlně v domě č. 166 (Husova ul.) jako spolumajitel firmu Medicinální droguerie, jejíž plný a dnes komický název vidíte v hlavičce roztomilého dopisu, který přikládám.

ho zboží bylo podobného či stejného charakteru. Navíc JV byl především farmaceut. A tak když vdova Růžena Roznbaumová hodlala prodat na náměstí čp. 55 dům, ve kterém protokolovaná firma Mr. Roznbaum provozovala lékárnu U města Kopidlna, byl připraven požádat o koncesi, kterou dostal, a koupil dům, lékárnu, zásoby a pozemek. Jak lékárna v té době vypadala a jak ji JV brzo zvelebil, dokládám na fotografii.

Jako kuriozitu uvedu, že v jedné Cimrmanově hře Zdeňka Svěráka se v Kopidlně vyskytuje tou dobou lékárník Hofman. A tak jsem si mu písemně a v legraci stěžovala, že se nedrží pravdy. A on mi odpověděl, že Hofmanské kapky nemůže prodávat Vaněk nebo Roznbaum, protože to není vtipné. Myslím, že to poslední jméno mu ale utkvělo v hlavě. Brzy nato vznikl film Obecná škola, kde se jeden žák jmenuje velmi podobně – Roznheim... Kdo ví?

Ještě pro úplnost dodám, že dědeček JV vybudoval a provozoval v Kopidlně také malou čerpací stanici pohonných hmot. Stála kousek pod drogerií na náměstí. On sám byl

JV se svojí nastávající manželkou (1919).

JV jako voják – dvě hvězdičky navíc a snubník prstýnek na ruce (1920).

MEDIC. DROGUERIE		Kopidlno, dne <u>30.11.27.</u> 192	
obchod materiální, konc. obchod léčiv, bylin, jedy a kosmetická laboratoř.			
KOLONIÁLNÍ OBCHOD			
Ph. Mr. Jos. Vaněk a spol.			
Telefon č. 8. Kopidlno. Telefon č. 8.			
*		P. T.	
		Velečtěstná Paní :	
Dne 27. listopadu 1927 vyjádřila jste se v přítomnosti svědků v Běcharech			

Roku 1926 pak kupuje ideální polovinu patřičného domu. Kdy došlo ke koupi druhé poloviny a kdy firma přešla celá do vlastnictví JV, nemám papírově podchyceno. Roku 1929 získal JV ochrannou známku (patent) na mast vlastní výroby proti bolestem, nazvanou JOVA. (Slogan: „Za minutku uzdraví tě Jova vskutku!“) Roku 1930 se odhodlal JV k astronomickému, ale nevyhnutelnému kroku a vzal si obrovskou peněžní půjčku.

Na malém městě byly totiž drogerie a lékárna pro sebe navzájem konkurencí. Mno-

vášnivý motocyklista. Vlastnil silný francouzský „motor“ a jezdil i závody, než mu to ba-bička po dvou haváriích definitivně zatrhl. Při té druhé vjel do výlohy svému kamarádovi výsekovému řezníkovi p. Janákovi pod kopečkem od Sklípku.

Takže JV získal lékárnu na jaře roku 1931 a brzy byla nádherná. Dřevěné obklady až ke stropu, krásná dlažba, mramorová tára,

pokračování ze strany 24

sklo na zakázku vyrobené, porcelánové prachovnice a skleněné stojatky a úzkostlivý pořádek. Vše vidíte na obrázcích.

Byla to pýcha a láska JV. Jak jeho děti rostly, rozhodl se, že starší dcera a také syn by měli jít v jeho stopách. Mladší pak zřejmě zamýšlel vychovat pro drogerii. Maminka EV začala se studiem farmacie před 2. světovou válkou. Po uzavření vysokých škol Němci praktikovala v kopidlenské lékárně. Na konci války ošetřovala nemocné z lazaretních vlaků projíždějících Kopidlnem. Školu dokončila po válce.

Láskou EV, stejně tak jako jejích rodičů, bylo divadlo. A byla též nadšenou skautkou. Eva převzala lékárnu po otci a já nemohu jednoznačně odpovědět kdy, protože to nebylo ze dne na den. JV pracoval souběžně s ní, později na snížený úvazek. Pak jen vyjížděl na zástupy a inventury. Kdy přestal pracovat úplně, nemám ponětí, ale myslím, že pracoval tak do své sedmdesátky.

Dostala jsem se k 2. světové válce. V roce 1942, za „heydrichiády“, byli na Benešovsku zatčeni manželé Vaňkovi. Schovávali ve sklepe Dr. Lyčku, lékaře raněných parašutistů. Ludvík Vaněk byl popraven na podzim, Jožka byla ve vyšším stupni těhotenství. Nechali ji tedy ve věznici porodit a popravili ji v lednu 1943. To byla neteř JV, dcera jedné z jeho sester, které ho držely kdysi na vysoké škole.

Celý fascinující příběh této rodiny najdete v seriálu Paměť národa, ve vyprávění Věry Šmejkalové, najdete na odkazu: www.pametnaroda.cz/witness/index/id/1705/#cs_1705.

Nebudte smutní, už je to pryč. Sestra JV, babička dítěte, chlapečka našla a hned v květnu 1945 ho dostala do péče. Odvezla ho k bratrovi do Kopidlna, kde ho léčili a krmili. Poté dostali od JV domek v Mlýnech, který si jejích otec, hajný Vaněk, postavil kdysi na důchod. Vše dobře dopadlo a dnes žije Ludvík Vaněk u konopištského zámku ve vlastnoručně postaveném domě, v kruhu své milující veliké rodiny.

A JV zlobily vlastní děti... nic nového. Nebyli to žádní andílci. Ani jedno, věřte mi. Ale to jsou soukromé věci.

JV před svojí lékárnou na náměstí v Kopidlně.

JV a jeho motocykl Gnome-Rhône, ošetřovaný svojí manželkou, kluk za ní je syn Mirek, jeho pumpa v pozadí.

Já jsem se narodila roku 1949 v tom čp. 166, kde jsme ještě stále všichni bydleli. Teprve roku 1952 jsme se s maminkou odstěhovaly do domu nad lékárnu na náměstí. Ostatní dva sourozenci EV byli tehdy již pryč z domova i z Kopidlna.

Po únoru 1948 rodina čekala velmi zlou zprávu (myslím tím znárodnění). Ta nepřicházela tak dlouho, dokud JV nesplatil svůj kolosální dluh. Pak ta rána dopadla. Babička to nepřežila. JV a EV sice pracovali v lékárně dál, ale byly to moc zlé časy.

Například Lékárenské správě se zdálo, že pracující lid nepotřebuje tak parádní lékárnu, a „zmodernizovala“ ji. Krásné skleněné a porcelánové dózy byly na zahradním smetišti rozšlapány... Pár zachráněných mám ještě doma.

EV ve své lékárně v Kopidlně v 50. letech.

EV (vlevo) ve skautském táboře v Nadslavi – je jí 16 let.

JV začal stonat a pracovat míň. EV nezbylo než vstoupit do Svazu žen a chodit na ruštinu, abych se já dostala aspoň na střední školu. Nebyla jsem na tom takhle sama. Se mnou na intru bydlela třeba Rita Šliková, jejíž otec byl v kopidlenské lékárně častým hostem. JV měl mnoho dobrých přátel. Nemyslím jen inteligentní gentlemany, byli to i chlapi od krav, ale čestní a stateční lidé. On sám byl velmi oblíbený, doufám, že pro totéž. No a ženy? Ty ho milovaly! Věřím, že platonicky. On to s nimi uměl. I prostou paní z Bílska vyšel uvítat před tůru a jednal s ní jako s dámou.

Dědeček zemřel roku 1965. Já jsem byla právě v prvním ročníku ve škole v Hradci Králové a EV byla v Kopidlně úplně sama.

Byt nad lékárnou byl v moc špatném stavu. JV plánoval opravy až na dobu po splacení dluhu. Plat byl ubohý a služba nepřetržitá.

Skutečně mohl kdokoli kdykoli přijít pro lék a zazvonit. Myslím, že EV čekala a doufala až do srpna 1968. Pak usoudila, že to je definitivní konec všech nadějí na to, že se vrátí lepší časy. A tak jsme se z Kopidlna odstěhovaly a v červenci 1969 jsme začaly znovu až na konci republiky, v Chebu.

Dostaly jsme zde byt, dobrý plat a „pohraniční příplatek“. Aby vše nebylo jen smutné – EV se stala v Chebu po čase skutečně známou paní magistrou.

Představte si, že ji letos „im memoriam“ navrhli na ocenění za přínos farmacii. V únoru bychom si měli v Praze převzít cenu. A to nejhezčí ji čekalo po odchodu do důchodu. Až do 78 let pracovala pro Okresní archiv a muzeum, kde především překládala staré latinské, německé i švabachem psané listiny

pokračování na straně 26

pokračování ze strany 25

a dohledávala historii jednotlivých cechů, domů a rodů. To byla její ohromná vášeň. Odvedla tam velký kus práce a byla v ní šťastná.

Na závěr bych ráda vzpomněla několika dam, které pracovaly v lékárně, byť jen jako pomocnice, ale byly vždycky velkou oporou mojí životem zkoušené mamince a dědovi. Každá z nich byla jiná, neopakovatelná a nenahraditelná. Děkuji tedy slečně Evě Svobodové, slečně Maruše Šturmové, paní Nevrlé a paní Miluše Krejčíkové. Děkuji za to, že byly takové, jaké byly, a pomohly tak mé mamince, aby ty roky vůbec přežila.

V listopadu 2017 vzpomínala

Lída Drsková, Cheb

(Celé vyprávění věnuji památce svých prarodičů, k stoletému výročí jejich svatby v příštím roce – 2019)

Teta Ludmila, dnes Pálková, a já, tehdy Ludmila Fenyvešová, asi rok 1950.

Návštěva Kopidlno – po létech na kopidlen-ském náměstí (1983): EV uprostřed, vpravo její dobrá přítelkyně Martička Kousalová, vlevo moje skvělá přítelkyně Jana Donátová.

Sbírka bývalého muzea v Kopidlně byla zapsána do Centrální evidence sbírek

Jak se to všechno stalo? Městské vlastivědné muzeum v Kopidlně bylo slavnostně otevřeno 28. června 1935 díky skupině nadšenců v čele s Jaroslavem Hammerbauerem, který se stal jeho správcem a tuto funkci vykonával až do roku 1959. Původně se muzeum nacházelo v bývalé knihovně, ale protože se sbírka díky sběratelským aktivitám správce muzea nadále rozšiřovala, upravilo město pro muzeum prostory ve staré škole, kde muzeum sídlilo až do svého zániku v roce 1998.

Jak již bylo naznačeno, za správy Jaroslava Hammerbauera získalo muzeum velké množství sbírkových předmětů především regionálního charakteru, ale také předmětů region přesahujících. Jednalo se o předměty z archeologických výzkumů, nálezy numismatického charakteru či starožitnosti. Ve sbírce byly zastoupeny předměty upomínající na význačné osobnosti města, jako byl F. M. Hilmar, F. A. Vacek a další, nebo dokumenty vztahující se k historii Kopidlno, kde vyniká svou originalitou kniha městských účtů, v níž jsou naznačeny výdaje za popravu Tomáše Svobody v roce 1728, který byl odsouzen za svůj odmítavý postoj ke katolické víře. Sbírka se rozšiřovala také díky darům občanů, institucí či o nahodilé nálezy.

V roce 1998 došlo ke zrušení muzea v Kopidlně a vyvstala otázka deponování sbírkových předmětů, které trpěly nesprávným uložením. Vzhledem k tomu, že se nenašly prostory vhodné k jejich úschově, byla část sbírky v následujících letech převezena do jičínského muzea, kde byly předměty deponovány ve vhodných podmínkách. Zbýlá

část byla uložena v prostorech kopidlen-ských městských objektů. Později byla do jičínského muzea převezena i tato část sbírky. Přestože se sbírka bývalého kopidlenkého muzea nacházela v Jičíně, byla stále majetkem města Kopidlno.

V praxi tento stav znamenal to, že sbírka byla sice uložena ve vyhovujících prostorech, ale nijak se s ní nepracovalo. Vzhledem k tomu, že je sbírka nejen velmi zajímavá a obsahuje také několik unikátních předmětů, jako je například jedna z nejvýznamnějších památek českého písemnictví prvotisk Bible pražské z roku 1488, vzácný svitek židovské Tóry nebo dva obrazy prohlášené za kulturní památku, bylo nezbytné se začít zabývat jejím právním statutem.

Protože nebylo v silách města Kopidlno zajistit nejen adekvátní prostory, ale také se správou sbírky související provozní záležitosti – zabezpečení prostoru, klimatické prostředí pro vhodné uložení sbírky, její konzervaci a v neposlední řadě pracovníka, který by se sbírkou odborně zabýval –, domluvilo se s Regionálním muzeem a galerií v Jičíně, že bude sbírka oficiálně spravována právě jičínským muzeem a bude zapsána do Centrální evidence sbírek, přičemž však zůstane ve vlastnictví města Kopidlno.

Pokud by sbírka zůstala v jičínském muzeu pouze deponována jako doposud a nebyla zapsána do Centrální evidence sbírek, nespadala by pod ochranu muzejního zákona, jednotlivé předměty sbírky by tak měly stejný status jako kterýkoli jiný nesbírkový předmět. Příkladem může být třeba okolnost, kdy by případně některý předmět vy-

žadoval konzervaci či zrestaurování, nebylo by možné požádat o některou z dotací, která takovému účelu slouží, a město Kopidlno by tak muselo celou částku zaplatit ze svého rozpočtu. Otázkou ale je, jestli by tento stav předmětu město vůbec zjistilo.

Kroky, které následovaly, byly doporučené Ministerstvem kultury ČR. Na konci roku 2016 byla sbírka bývalého kopidlenkého muzea zapsána do Centrální evidence sbírek pod názvem Sbírka města Kopidlno. Následně došlo v roce 2017 k podepsání smlouvy o správě sbírky mezi městem Kopidlnem a Regionálním muzeem a galerií v Jičíně. Těmito kroky se kopidlenská sbírka dostala pod ochranu muzejního zákona, tj. zákona 122/2000 Sb.

K těmto krokům by však nebylo možné přistoupit bez velkého úsilí odborných pracovníků jičínského muzea, kteří před zaplacením sbírky do Centrální evidence sbírek museli všechny předměty zrevidovat, zjistit jejich stav a přiřadit jim nová inventární čísla, která by logicky odpovídala jednotlivým podsbírkám v rámci celé sbírky.

Závěrem lze říci, že výše zmíněnými kroky došlo k potřebnému zajištění ochrany, odborné správy, zpracování a prezentaci kopidlenské sbírky odbornými pracovníky a k jejímu vhodnému uložení, zabezpečení před nepříznivými vlivy prostředí (fyzikálními, chemickými a biologickými) i proti krádeži a vloupání. Pozitivní pro město Kopidlno je také to, že sbírka bývalého muzea zůstává stále v jeho vlastnictví.

Gabriela Brokešová

Zemědělství a život ve Mlýnci po sametové revoluci

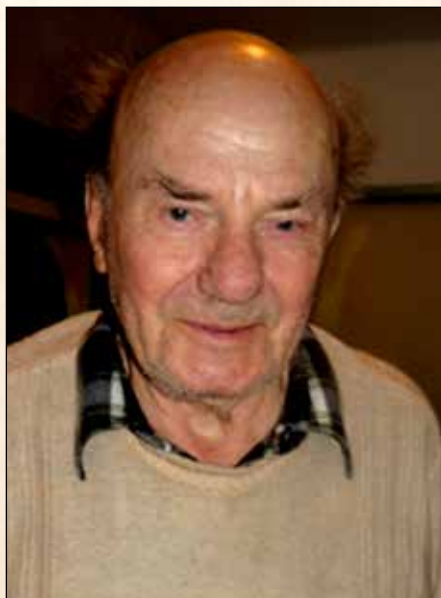
Vzpomínky pana Břetislava Války

(Dokončení vzpomínek sepsaných dne 9. října 2010, uložených jako příloha obecní kroniky Mlýnec.)

Sloučení mlýneckého družstva se státním statkem a tím i jeho zánik přišly jako příkaz shora v roce 1975. Byl to pokyn okresu, ale určitě i on měl svůj „befel“ z kraje. A ten zase až odněkud z ústředí, od nějaké hodně pomazané hlavy nahoře... Tehdy se začalo razit, že by zemědělské celky měly být co největší. A tak byla malá a střední družstva spojována ve stále větší celky. Ve Mlýnci se JZD však nemělo s kým spojit. Státní statek byl v Budčevsi, na Nečase také i Kamensko byl stejný systém hospodaření. Tak jsme nutně spadli pod ČSSS Jičín. Já jsem byl z Mlýnce odvelen, jako předseda JZD Bystřice. Ale tam to bylo stejné jako tady v Mlýnci. Už když jsem tam přišel, tak tam už byla sloučena v jeden celek 4 menší družstva: Bystřice, Údrnice, Chyjice a Střevač. Celek o skoro 3000 ha. Vznikl tak zbytečně velký kolos. A ani tady u nás, ve Mlýnci, nové uspořádání moc dobrého lidem ani zemědělství nepřineslo. Státní statky měly být vzor hospodaření na vesnici. Ale spíš to byl „rejžovák“ pro několik lidí z vedení, kteří si koukali dobře namazat vlastní kapsy.

Já jsem se vždycky snažil, po vzoru svého tatínka, chovat a jednat čestně. I tehle barák, ve kterém žijeme v Mlýnci, jsem si postavil sám. Pomáhal mně mamčin bratr a jeho syn. Tomu mladému jsme platili, strýc na nás nic nechtěl. Každé přetažení míchačky, dovoz materiálu, všechno jsem si v JZD nechal vyúčtovat a družstvu poctivě zaplatil. Ani mne nenapadlo využívat toho, že jsem byl v družstvu předsedou a mohl z titulu funkce mít nějaké výhody. Naopak jsem si hlídal a dával si dobrý pozor, aby si na mě někdo nemohl ukazovat.

Co z toho všeho našeho snažení po změně na českém venkově, po 20 letech nového a „demokratického“ vývoje, vlastně zůstalo? Mám pocit, že jen strašně málo. Mladí lidé, kterým je dnes kolem 30 let, o tom, co se tady dělo, skoro vůbec nic nevědí. Ale i ti starší, kterým bylo tehdy 20 let, si nemohou na dobu budování socialismu u nás udělat nějaký svůj vlastní názor. Vždyť tehdy byli ještě dětmi. Rodiny si za éry JZD nežíly na vesnici vůbec špatně. Měly bydlení, auto, a hlavně jistotu práce v družstvu. Ale to dnes pro současné mladé lidi není nic zajímavého a ani atraktivního. Denně

jsou masírováni médii. Poslouchají v nich stále dokola, jaká že to byla za socialismu zločinná doba. Jak že se lidem tehdy těžko žilo a co všechno jim chybělo, proti tomu, co údajně mají dnes. Ale to není jen u nás. Je to širší problém, týkající se celého současného světa.

Mám obavy, kam se to všechno kolem řítí. Vzpomínám, jak kubánský prezident Castro ustoupil v době kubánské krize, jen aby nedošlo k atomové válce, ke které bylo tehdy v 60. letech velmi blízko. Obávám se, že dnes k takovým ústupkům není nikdo připraven a ani ochoten je podstoupit. A hrozby z třetího světa, který se chce vymanit z chudoby a lidé tam touží po lepším životě, tu reálně existují. Zvláště když my, kteří se rádi označujeme jako demokrati, těmto hrozbám nečelíme, a dokonce je ještě sami vyvoláváme, válečnými dobrodružstvími a svým nezřízeným životem. Oni nám chtějí vnutit svůj způsob života, svoji víru, tak jako my se pokoušíme vnučovat jim naši ideologii. To není dobrá cesta a nemůže skončit jinak než všeobecnou katastrofou pro celé lidstvo. A těžko se proti tomu dá nějak bojovat. Oni jsou schopni pro svoji pravdu obětovat i svůj život. Terrorismus je víc než nějaká náhodná a individuální snaha. Zdá se, že současnou dobu lze nazvat jako dobu trvalého ústupu levice. Sice je ještě pár zemí, kde socialismus budují, nebo alespoň to oni říkají... Třeba v Číně. Ale je to tam ještě nějaký socialis-

mus, za který jsme kdysi bojovali? Levice v Evropě je v defenzivě a i v našem českém parlamentu jsou dnes komunisté spíše jenom do počtu a jejich síla je tak malá, že nic významného nezmohou. Mladí lidé našim ideálům nevěří a nepodporují je. Je zvláštní, že znovu hrstka ziskuchtivých vládně většině chudých. U nás dnes jde vládnoucími vrstvami o to, vrátit společnost zpět, někam do doby 1. republiky. Vytvořit znovu nespravedlivou nerovnost mezi lidmi. Aby tu bylo ještě více chudáků, kteří by pracovali pro zisk těch několika bohatých. A pak jsou tu silné zahraniční zájmy, kterým naše vedení stále více podléhá. Lidé si to zatím nějak zvlášť moc neuvědomují a vůbec se tomu nebrání. Asi se stále ještě mají příliš dobře, a chovají se proto jako ovce. Jen aby to nedopadlo tak, že až jim bude nejhůř, tak nějaký pokus o obrat bude mnohem prudší, než tomu bylo u nás v tom dnes tolik zatracovaném únoru 1948. Já mám obavu, abych se ještě nedočkal doby, kdy naše obec Mlýnec bude zase rozdělena na chudé a bohaté, jak to sám dobře pamatuji a jak jsem to zažil v dobách svého dětství.

Pan Břetislav Válek se své vize už nedočkal. Zemřel v roce 2013. (osu)

**Vyjádření k článku
v Kopidlenských listech
z prosince 2017
„Pan Břetislav Válek vzpomíná
na Mlýnec po 2. světové válce“**

Nesouhlasíme s jeho vyjádřením o našem dědovi p. Čeledovi. Škoda, že se k tomuto výroku nemohl vyjádřit sám nebo jeho dcery, jsou již mrtvé. Náš děda byl velmi pracovitý, poctivý a hodný člověk. Polím i strojům rozuměl a dobře o ně pečoval. Mrzí nás, že p. Suchoradský nechal otisknout tento článek, aniž by kontaktoval někoho z nás, zda s uveřejněním souhlasíme. Jinak se nám tento čtvrtletník líbí, přináší spoustu zajímavostí.

Marie Hanušová, Jičín, vnučka
Josef Švec, Mlýnec, vnuk
Svatoslava Voltrová, Židovice, vnučka

Centrum SASanka pomáhá v Kopidlně od roku 2016

Oblastní charita Jičín

Dovolte nám, abychom vám prostřednictvím dvou příběhů představili naši práci, kterou pro rodiny s dětmi v Kopidlně vykonáváme. Působíme zde již od roku 2013 a během té doby jsme zjistili, že by bylo vhodné, abychom do Kopidlna nejenom dojížděli, ale měli tu i trvalé pracoviště. Důvody, které nás k tomu vedly, jsme projednali s radou města Kopidlna a na základě dohody jsme v červnu roku 2016 otevřeli pobočku Centra SASanka, které zde provozuje „sociálně aktivizační službu pro rodiny s dětmi“. Rozšíření služby do města Kopidlna také schválilo zastupitelstvo Královéhradeckého kraje.

Úkolem Centra SASanka je pomoci rodinám s dětmi, které se ocitly v obtížné životní situaci a nedokážou ji samy překonat. Někdy se ve své praxi setkáme s názorem veřejnosti, že si za své problémy může rodina sama, a tak si pomoc nezaslouží. Ano, někdy si skutečně mohou za své problémy dospělí sami, jindy jde o nešťastnou souhru životních náhod. Ale v rodině jsou děti. Jsou ony zodpovědné za chyby svých rodičů? A jací lidé z nich pak vyrostou, nepodaří-li se jejich rodičům svoji situaci vyřešit? A také tyto děti budou jednou tvořit naši budoucnost. A jak to zvládnou, můžeme také trochu ovlivnit i my.

S rodinami pracujeme zásadně tak, že:

- Neděláme nic za ně, ale vždy jim pomáháme tak, aby udělali maximum toho, co jsou schopní oni sami.
- Děti nedoučujeme, ale učíme je se učit.
- Věnujeme se dětem tak, aby nemusely trávit volný čas na ulici.
- Učíme rodiče, jak se s dětmi připravovat do školy a proč je to důležité.
- Pokud rodina potřebuje materiální a potravinovou pomoc, dostává ji pouze v případě, že se prokazatelně snaží svoji situaci zlepšit. Tedy rodině „nedáváme nic zadarmo“. Potraviny dostáváme z Potravinové banky a jedná se pouze o základní potraviny.

Příběh Juliána

Když změna, tak pořádná. Tak nějak by mohl začít příběh, který si dovolíme vám vyprávět. Juliánovi se život během několika měsíců otočil doslova vzhůru nohama. Ale pojďme na začátek a na naše první setkání.

Před více než rokem přišel do centra SASanka mladý fajn chlápek, který nevěděl co s volným časem, a tak se stal dobrovolníkem. Pomáhal v našem centru s dětmi a mladistvými. Tak jsme taky Juliána poznaly my, jako sympatického schopného pomocníka, kte-

rý dříve neměl moc šťastný život. Tehdy se opravdu osvědčil a troufneme si říct, že se z nás stali přátelé.

Každý dobrý příběh má ale své ALE. V půlce července přišel Julián se zprávou, která je jako ze špatného filmu. Objevil se tatínek matky s Matyášem a oznámil, že matka Matyáše pro styl života, jaký vede, se nedokáže o tříletého Matyáše postarat. Julián tak dostal možnost se Matyho ujmout, nebo ho nechat umístit do dětského domova. Tím se Julián změnil z našeho dobrovolníka na klienta. Julián se ke svým otcovským povinnostem ani na chvíli neotočil zády a Matyáška se ujal. Znamenalo to změnu pracovního poměru z nepřetržitého provozu na jedno- směnný, znamenalo to uzpůsobení domácnosti pro malé dítě a vůbec celkovou změnu dosavadního života. Podporovaly jsme teď Juliána my, ať už s ukázkami, jak správně pečovat o domácnost, tak ale i běžným a správným chodem každodenního života. Podporily jsme jej v hledání vhodného zaměstnání tak, aby bylo možné se odpoledne plně věnovat Matyáškoví. Poskytly jsme rady, jak vyplňovat formuláře, které byly spjaté s přijetím do školky, se sjednáním dětské lékařské péče, až po jednání se soudy.

V této době mu s péčí o syna pomáhali prarodiče ze strany matky Matyáše. U babičky a dědy malý Matyáš trávil nepravidelně víkendový čas. Díky tomu se mohl Julián za pomoci kamarádů plně věnovat rekonstrukci domečku.

Jedna věc ale stále chyběla, a když se nám na monitoru objevilo logo MISE NOVÝ DOMOV, bylo jasno.

Zkusily jsme Juliána, samozřejmě s jeho plným vědomím, přihlásit do tohoto projektu. Jeho příběh prošel několika schvalovacími komisemi a natolik všechny zaujal, až jednou zazvonil telefon a v něm nám Julián řekl, že přijede TV Nova na návštěvu. Bylo slyšet nadšení, vzrušení i strach. I u nás to v tu chvíli bylo stejné. Zvládne Julián natáčení? Co s ním taková změna udělá? Co bude dál? Jen jedna otázka zde nezazněla. Zaslouží si to? Zaslouží, bezesporu, věřte nám!

Pak už šlo vše ráz na ráz. Bylo nutné omluvit Juliána z práce a Matyáška ze školky. Děkujeme za oba všem, kdo toto všechno umožnili. Oba kluky někam odvezli. Začalo vyklízení, začal kolotoč. Pro nás jako tiché pozorovatele bylo neskutečné sledovat, co vše se dá za týden práce udělat. Poskytly jsme prostory pro uskladnění vybavení Juliánovy nové domácnosti. Zařídily jsme, aby se jeho původní vybavení skrze nás dostalo k dalším potřebným rodinám, a to se i povedlo. Sledovaly jsme, jak se den za dnem, hodinu za hodinou mění něco provizorního na krásný, nový a útulný domov. Nebyly

jsme sice u předání klíčů, ale radost, kterou Julián měl v tu chvíli z toho všeho, je nepopsatelná. Matyáškoví zářily oči nadšením a my jsme za oba byly opravdu šťastné.

Tím by mohl příběh končit, kdybychom vám ho vyprávěly po natáčení. Pojďme se podívat, co se ale dělo dál. Kluci se zabýdli v „novém“ chodili do práce a do školky. Ne všechny příběhy končí dobře, i v tomto se vyskytla zápleтка. Julián při trávení volného času s Matyem upadl a přivodil si nepříjemnou tříštivou zlomeninu ruky. Tím logicky přišla pracovní neschopnost. Následovala dlouhá rehabilitace a po ní přišla výpověď ze zaměstnání. Bylo to v předvánočním čase a pro Juliána to znamenalo velké nepříjemnosti. Vánoce si díky mnohým dárcům mohli ale i tak udělat hezké. Zde patří velké díky všem, kteří přímo nebo našim prostřednictvím zaslali dárkové balíčky všeho druhu, přivezli živý vánoční stromček a napekli cukroví.

Julián si začal po Vánocích hledat práci a našel ji právě u bývalého zaměstnavatele. Chodí do práce, Matyášek do školky a věřme, že se u nich už konečně blýská na lepší časy... Přejte jim to prosím s námi.

Dovolte nám závěrem vyvrátit několik nepravdivých informací linoucích se nejen naším městem. Dům, ve kterém oba bydlí, si koupili ze svých prostředků, není pravdou, že ho zdědili ani že jej koupila matka Juliána. Do práce po natáčení neprestal chodit ze své vůle, jak jste se dočetli v příběhu. K matce Matyáše se Julián nevrátil a nebydlí s nimi zde společně.

Příběh Katky

Dovolíme si vám nastínit příběh, v jehož úvodu je nutné uvést, že je založený na reálných událostech, ale jsou záměrně zaměněna jména a pohlaví aktérů, a to z důvodu jejich ochrany.

Do Centra SASanka v Kopidlně přišla paní Katka s 11letým synem Tomášem. Katka žije s přítelem, společnou 3letou dcerou Denisou a Tomášem, kterého má z předchozího manželství. Paní Katku známe již z dřívější doby, kdy právě od bývalého manžela odcházela.

V té době byl Tomášek před nástupem školní docházky. Jednoho dne se otevřely dveře do centra a v nich stála ustrašená mladá maminka se slzami na krajíčku. Prožívala psychické násilí a k tomu fyzickému se schylovalo. Tenkrát jsme paní Kateřinu ihned

pokračování ze strany 28

odkázaly na IC (intervenční centrum v Hradci Králové). Toto centrum pomáhá obětem domácího násilí. Zjistily jsme možnosti paní Katky odstěhovat se ke známým nebo k rodině. Bohužel toto nebylo možné a finanční situace v tuto chvíli nebyla taková, aby byla mladá maminka schopna zvládnout jít sama se synem do podnájem. Vyhledaly jsme pak azylové domy pro matky s dětmi v okolí a na ně předaly mamince kontakty. Podpořily jsme ji v tom, že se může obrátit na naše centrum, ať už se rozhodne s manželem zůstat, nebo ho opustí. Nakonec opravdu odešla, chvíli pobývala v azylovém domě. Později našetřila na potřebnou kauci a pro-

najala si byt. Rozvedla se a získala syna do své péče. Otec se o oba vůbec nezajímal.

Začalo se blýskat na lepší časy, když si našla nového partnera a následně se narodila Deniska. Černým mráčkem byl však bývalý manžel. Chtěl se vídat se synem a beze sporu na to měl právo. Paní Katka však argumentovala tím, že se víc než 2 roky vůbec o Tomáška nestaral a řádně neplatil výživné. Ani Tomášek o kontakt s otcem příliš nestál a byl v tomto ohledu spíše negativní. Musel tak rozhodnout soud a ten dal za pravdu oběma stranám. Otce podpořil ve styku se synem, ale chápal matčiny obavy. Zde jsme se opět vrátili jako služba my. Soud vynesl rozsudek, že se otec může setkávat s Tomášem pouze v Centru SASanka pod dozorem sociální pracovníce, a to po dobu 3 hodin, každý týden.

Tato setkávání jsou přesně formulována

a musí zde být dohoda obou rodičů na tom, jestli se můžou opustit prostory centra a jít třeba na procházku, do kina, na zmrzlinu. V některých případech je však striktně dané, že setkávání probíhá pouze v prostorách centra.

I v tomto případě tomu tak je. Otec se snaží, pod dohledem sociální pracovníce, s Tomáškem zase sblížit a najít společnou cestu v tom, aby se mohli potkávat sami, bez naší asistence. Paní Katka se tomu do budoucna nebrání, ale chce mít jistotu, že jsou toho oba schopní. Jak to dopadne, dnes ještě nevíme, ale přejme jim, aby se začali vídat víc a bez nás...

*Za Oblastní charitu Jičín Barbora Černá,
Jana Bořilová, David Rejlek*

Jak s oddlužením po novele zákona o úpadku?

Již několik let máme v české legislativě zaveden institut oddlužení, který byl poslední záchranou pro mnoho lidí uvázných v dluhové pasti. Od 1. července 2017 platí novela zákona č. 182/2006 Sb., zákona o úpadku a způsobech jeho řešení. Novela s sebou přinesla několik zásadních změn, pravděpodobně tou nejvýraznější je změna způsobu soupisu a podání insolvenčního návrhu. Klienti si ho již nemohou podat sami. Za ně to mohou udělat advokáti, notáři, exekutoři, insolvenční správci, ale nárokují si odměnu ve výši 4000 Kč bez DPH (v případě jednotlivců) a 6000 Kč bez DPH (v případě společného oddlužení man-

želů). Návrh za klienty mohou podat také tzv. osoby akreditované. Ty mají na základě prokázané odborné způsobilosti, bezúhonnosti a dalších zákonných podmínek udělenou akreditaci od Ministerstva spravedlnosti ČR. Osobami akreditovanými jsou zpravidla neziskové organizace, které se poradenstvím v oddlužení zabývaly i před novelizací zákona o úpadku. Osoby akreditované si za soupis a podání návrhu odměnu nárokovat nemohou.

Od ledna 2018 je i Občanská poradna Jičín osobou akreditovanou. Poradkyně vám poskytnou kompletní dluhové poradenství, vysvětlí vám průběh insolvenčního

řízení, s vaším přispěním poradkyně sepiší a podají insolvenční návrh k soudu. Občanská poradna Jičín své služby poskytuje bezplatně a diskrétně.

Občanská poradna sídlí v ulici Vrchlického 824 v Jičíně, v domě s pečovatelskou službou ve 3. patře, vchod z Husovy ulice. Objednávat se můžete na telefonním čísle 736 472 676, případně prostřednictvím e-mailu opjicin@ops.cz. Bližší informace o poradně můžete nalézt na webových stránkách www.ops.cz.

Bc. Simona Davidová

Obnova sportovního areálu TJ Sokol Kopidlno

V polovině roku 2017 se skupinka nadšenců do nohejbalu rozhodla, že pro rozvoj tohoto sportu v Kopidlně je bezpodmínečně nutné zajištění vhodného sportoviště. Jelikož tito nadšenci dlouhodobě trénovali na hřišti v areálu místní sokolovny, padla volba na obnovu právě tohoto sportoviště. Po vzájemné dohodě s místní sokolskou jednotou byl tedy v rámci TJ Sokol Kopidlno založen nový oddíl – oddíl nohejbalu. Řady kopidlenického Sokola se tak rozrostly o 15 nových členů a investice do obnovy sportoviště mohly začít.

Práce na projektu odstartovaly zhruba v polovině září. Po analýze povrchu a podloží hřiště následovalo odstranění sloupků pro upevnění sítě. Dále byl posouzen zdravotní stav všech stromů v areálu spor-

toviště. Na základě doporučení přízvaného odborníka bylo pokáceno celkem 5 nemocných stromů, které svým stavem potenciálně ohrožovaly majetek a zdraví osob – a to nejen při opravách hřiště, ale především při jeho budoucím provozu. V letošním roce je v plánu nejprve odstranění 2 pozůstalých pařezů v prostoru nohejbalového hřiště spojené se stažením a odvozem staré antuky a části podloží. Logicky bude následovat položení nového antukového povrchu, zabetonování opravených sloupků pro síť a vymezení hřiště pomocí umělých, dlouhodobě použitelných čar. Cílem přitom je, aby opravené hřiště splňovalo požadavky na zařízení a vybavení dle oficiálních pravidel Českého nohejbalového svazu. Závěrečnou fází po opravě kurtu bude zabezpečení areálu

pomocí nového oplocení spojené s výsadbou náhradních dřevin a celkovou rekultivací sportoviště.

S ohledem na ekonomické náklady a dosažení požadované kvality hrací plochy se členové tohoto oddílu snaží opravu hřiště realizovat v sokolském duchu, tedy svépomocí. Vizí do budoucna je mimo jiné oprava druhého kurtu s možností využití i pro sporty, jakými jsou například tenis nebo volejbal. Po dokončení výše uvedených oprav plánuje TJ Sokol Kopidlno nábor nových členů do tohoto oddílu a v případě zájmu ze strany města i pořádání již tradičního nohejbalového klání – Kopicupu. Smyslem veškerého snažení je udělat z místní sokolovny opět sportoviště, na které se budou lidé rádi vracet.

Oddíl nohejbalu TJ Sokol Kopidlno

Aktivity sportovní haly v „novém kabátě“

Z víceúčelové sportovní haly odchází do důchodu paní Jitka Kymličková, která byla vedoucí kopidlenského sportovního zařízení. Návštěvníci městské sportovní haly se s ní sedm let při svých sportovních aktivitách často setkávali, protože pracovala současně jako správce haly. Tato činnost v její pracovní náplni převládala. V rámci své pracovní doby jako součást programu „Hala ženám a dětem“ organizovala a vedla různé pohybové aktivity haly pro ženy a děti.

Děti se mimo občasně akce „Veselé sportování“ vydováděly pravidelně při hraní florbalu či kopané, případně v nově vytvořeném kroužku badmintonu. Není možné zapomenout ani na první prázdninový příměstský tábor, který zaznamenal velký úspěch jak u dětí, tak u rodičů.

Cvičení jógy a žen věkové kategorie 40+ cvičenky navštěvovaly sporadicky. Ovšem ženy věkové kategorie 60+ na své cviče-

ní docházely pilně a pravidelně, pokaždé v hojném počtu. Při cvičení panovala vždy dobrá nálada a svůj optimismus by mohly rozdávat. Cvičenky se se svojí cvičitelkou rozloučily předáním krásného vlastnoručně vyrobeného stolního svícnu. Cvičení žen kategorie 60+ se ujala jako cvičení v „novém kabátě“ alespoň na přechodnou dobu, než se zapracuje nová vedoucí sportovního zařízení a správce haly, cvičitelka paní Andrea Sedláčková. Nezbyvá než této skupině popřát, aby si i nadále ve svých cvičebních hodinách cvičenky udržovaly svoji kondici, utužovaly zdraví a prohlubovaly svoji psychickou svěžest. Je to prima parta hodná následování.

Návštěvnícím kondičního cvičení kategorie žen 40+ byl nabídnut přechod na úterní kondiční cvičení powerjógy, které vede paní Mílková již pátým rokem a které se též těší velké oblibě.

Cvičení klasické jógy trochu vybočuje z řady pohybových aktivit. V Kopidlně se však přece jen najdou příznivkyně této relaxační techniky, která podporuje pružnost těla a zachovává cvičenkám zdraví a mládí, tak se i pro ně hledalo řešení. V sobotu 13. ledna byla uspořádána ukázková hodina s novou cvičitelkou Stázkou Hurčíkovou. Cvičení „Jóga v novém kabátě“ si přišlo vyzkoušet přes dvacet žen a byly velice spokojené. Nakonec i změna termínu z pondělí na sobotu se jeví jako dobrý tah. Cvičení bude tedy probíhat pravidelně každou druhou sobotu odpoledne a jen doufejme, že zájem o něj neopadne.

Cvičení jednotlivých skupin se tak paní J. Kymličkové podařilo zachovat a bude v „nových kabátech“ probíhat dál a ona může odejít na zasloužilý odpočinek.

(jk)

Památné stromy ve Pševsi

Příští rok tomu bude 100 let, co byla ve Pševsi dne 11. května 1919 při „Slavnosti sázení lípy Svobody“ vysazena lípa. Dostala jméno „Svobodova“ po armádním generálu Ludvíku Svobodovi.

Strom byl zasazen poblíž vlakové zastávky, kde stojí i dnes a je v dobrém stavu. Byl přihlášen do akce „Památné stromy“.

Další strom (vrba) byl vysazen u rybníčka (dnes požární nádrž) před druhou světovou válkou. Strom měl připomínat domek Havránkových, který na místě stával. Maji-

telé byli ale nuceni domek opustit pro jeho špatný stav, který způsobovalo opakované vytopení z rybníčku. Strom byl před mnoha lety pokácen pro svůj špatný stav (udeřil do něho blesk).

Nejnovější památný strom, také lípa, byl zasazen 29. března 2017, jako připomínka narození dcerky manželů Augustových. Lípa se jmenuje Karla, stejně jako holčička. Otec strom zasadil za vesnici, poblíž plotu obory. Na jednu z větví připevnil obal z umělé hmoty ve kterém je napsáno:

LÍPA „KARLA“
STROM ŽIVOTA

Zasazena dne 29. 3. 2017, se souhlasem MÚ Kopidlna (chráněno státem)

Jméno mé je Karla.

Jsem symbol této země, naděje a dobra.

Koruna má je stín tvůj.

Pohled, rozhlédni se a opatruj.

Jana Čtvrtečková

Oddíl stolního tenisu: Spokojeni jsme s výsledky žáků

Oddíl stolního tenisu měl ke konci roku 2017 na soupiskách svých týmů 18 hráčů, kteří jsou registrováni v České asociaci stolního tenisu. Oproti loňskému roku, kdy bylo na soupiskách 27 hráčů, je to citelný hráčský úbytek. V regionálních soutěžích máme zařazena dvě družstva mužů, jedno družstvo dorostu a jedno družstvo žáků.

Naše áčko opustilo nejvyšší regionální soutěž, když skončilo na posledním, dvanáctém místě. Tento výsledek se dal tak trochu očekávat ve chvíli, kdy odešel uprostřed rozehrané soutěže od týmu Kohut a před tím přestal hrát také Kodet. První družstvo tvořili Tomášek, Procházka a Josef Palička. Vzhledem k tomu, že také Adam Hejdrých byl dlouhodobě mimo republiku, museli zaskakovat hráči z B a C týmů. Míla Novák, Ševců, Brodský, Dušan Palička, nově připsaní na soupisku pro odvety Lukáš Novák, Machula či Machačný, ti všichni pomáhali, jak mohli. Zachránit nejvyšší soutěž se ani tak nepodařilo.

Naše první družstvo proto hraje skupinu B regionální soutěže. Ani první polovina právě probíhající soutěže nebyla bez problémů. Se zdravotními problémy se potýkali střídavě Josef Palička a Václav Ševců, kteří patří do základu našeho prvního družstva. V optimální sestavě družstvo nastoupilo k pouhým dvěma utkáním! V ostatních utkáních nejčastěji zaskakoval Jiří Machula z béčka a mimo něho několikrát nastoupili také Dušan Palička a Alois Machačný. I za těchto okolností se družstvo po první polovině soutěže umístilo na šestém místě. Tři porážky, které mrzí, byly velmi těsné a v případě, že by družstvo hrálo v optimální sestavě, nemusely vůbec přijít. V tom případě by bylo družstvo ve hře o postup a tím o návrat do nejvyšší soutěže regionu.

Druhá polovina soutěže ještě probíhá a do konce zbývají tři kola. Ve druhé polovině se v základní sestavě nesešlo družstvo ani jednou! I v splených sestavách prohrál náš tým dvě utkání, a to s prvními dvěma týmy – Valdicemi a Nemyčevsi. S Rovenskem jsme uhráli remízu a dalších pět utkání bylo vítězných. Náš první tým je momentálně na pátém místě tabulky. V první polovině tabulky by měl být i na konci soutěže.

Béčko hrálo v minulé sezóně třetí regionální třídu. Základ tvořili Míla a Lukáš Novákoví, Ševců a Machula. Několik utkání, než skončil svoji aktivní činnost, odehrál také Kodet.

V případě potřeby zaskakovali hráči z céčka. Družstvo skončilo na devátém místě a za normálních okolností mohlo dál hrát tuto třídu. Po skončení minulého ročníku, resp. před zahájením nové soutěže, ohlásili přestup do Seletic Míla a Lukáš Novákoví. Se Ševců se počítalo do základu prvního týmu. Za tohoto stavu došlo ke zrušení tohoto družstva. Bylo na zvážení, zda hráči, kteří nastupovali dosud v céčku, by tuto třídu zvládli. Zvítězila alternativa redukce oddílu na dva týmy a druhý náš tým bude hrát čtvrtou regionální třídu.

Céčko hraje nejnižší regionální, tedy čtvrtou, třídu. V minulém ročníku uhrál tento tým šesté místo ve své skupině. Po první polovině soutěže na tom bylo družstvo ještě lépe. To za céčko nastupoval Lukáš Novák, který po přestupu Kohuta do Jičina musel nedobrovolně do základu béčka a za céčko nastupovat nemohl.

Slušně rozehranou má tým letošní soutěž. Po první polovině drží čtvrté místo. Zásluhu na výsledku mají tentokrát všichni hráči, kteří dosud nastoupili. Nejvíce utkání odehráli Machula, Machačný a Brodský. Dále nastupovali Pelant, Dušan Palička, Hejdrých a Saša Petr. Potěšilo herní zlepšení Petra Pelanta, u kterého se pohybovala úspěšnost okolo 10% a letos atakuje hranici 40%!

Druhá polovina soutěže jako by kopírovala tu první. Tým je dvě kola před koncem soutěže na čtvrtém místě. Prohrál dvě utkání, a to s vedoucími týmy soutěže Sobotkou a Nemyčevsi. V posledních dvou utkáních nás čekají sousedi z tabulky Chyjič a Hořice. Pokud obě utkání vyhraje, skončíme na třetím místě, pokud ne, potvrdíme čtvrté místo z první poloviny soutěže. Pro zajímavost. Fanda Brodský, který pravidelně v mistrovských utkáních nastupuje, oslavil v prosinci osmdesáté narozeniny! Odehrál v sezóně 59 utkání, z toho 34 vítězných. Jednou zaskakoval i v áčku. Ve svém věku neuvěřitelně proháněl soupeře o dvě generace mladší!

Spokojeni jsme s výsledky žáků. Jako nováčci soutěže (po několikaleté odmlce) uhráli v dlouhodobé části soutěže desáté místo ze šestnácti družstev. V play-off si ještě o jednu příčku polepšili. Základ tvořili Radek Masák, Dan Piroutek, Lukáš Bartoň a Jan Koutník. Nastoupit by mohl i Lukáš Novák, který většinou do této kategorie patří, ale ten si zahrál mezi dospělými a v dorostu dostatečně. V nově rozehrané soutěži došlo k radikálnímu omlazení družstva. Do dorostu přešli Ma-

sák a Bartoň, odstěhoval se Piroutek. Zůstal pouze Jan Koutník a k němu přibyl Patrik Krejčík a většinou ještě nejmladší žákyně Anička Červinková. Žáci v dlouhodobé soutěži skončili na desátém místě ze čtrnácti týmů. V play-off se utkají o 9.–11. místo.

To nejlepší nakonec. Velkou radost nám udělali dorostenci. Prakticky ve dvou hráčích odehráli celou soutěž Lukáš Novák a David Plch (hráč Seletic, který měl v Kopidlně povoleno střídavý start). V dlouhodobé soutěži okusili kluci třikrát hořkost porážky a skončili na čtvrtém místě. Skvěle jim vyšel závěrečný turnaj play-off o 1.–4. místo! Favority z Chomutic a Radimi překvapili a obě utkání s nimi vyhráli v poměru 3:2. Ve třetím utkání deklasovali Jičín 5:0. Po dlouhých letech se stali přeborníky regionu! Škoda, že oba už náš oddíl nereprezentují. Lukáš přestoupil do Seletic. Na Nymbursku se soutěže dorostu nekonají, a tak oba hráči hrají jen soutěže dospělých.

V právě probíhající ročníku hrají dorosteneckou soutěž Jan Koutník, Lukáš Bartoň, Radek Masák, Jan Maxian a první kola, než se odstěhoval, odehrál Dan Piroutek. Kluci se drží ve středu tabulky. Jsou na desátém místě ze sedmnácti družstev. Umístění v tabulce odpovídá realitě. V play-off, podobně jako žáci, budou hrát i dorostenci o 9.–11. místo.

Podmínky pro náš sport jsou v Kopidlně slušné. Od jara do zimy se může hrát na čtyřech stolech. Tím pádem máme dvě regulérní herny. Můžeme hrát současně dvě utkání, pořádat turnaje a trénovat může dvouhru současně osm hráčů. Trochu omezené možnosti jsou v zimě. Abychom ušetřili na topení, hrajeme v zimních měsících na dvou stolech na jevišti. Komplikuje to sice tréninky mládeže, ale z ekonomických důvodů je třeba se trochu uskromnit.

O průběhu soutěží informuje hráče oddílu a na vývěsce sokolovny i veřejnost náš občasník – Kopink. Přináší rozborů jednotlivých utkání a úspěšnost hráčů.

V kategorii dospělých máme velký generační problém. Chybí nám hlavně generace hráčů kolem pětadvaceti let věku. Věřím, že se stolní tenis ještě po mnoho let v Kopidlně udrží. Záleží hlavně na mladé generaci, která může postupně generační problém odstranit. Podmínky pro náš sport jsou v Kopidlně velice slušné a dveře jsou všem zájemcům otevřeny.

Jiří Machula

PÍSKOVNA UJKOVICE

Písek tříděný a netříděný

Doprava písku

Drcení a třídění stavebních materiálů

telefon: expedice: 722 820 167

doprava: 720 489 353

drcení, třídění materiálu: 602 351 159

email: ladislav.seda@centrum.cz

WWW.PISKOVNAUJKOVICE.CZ

